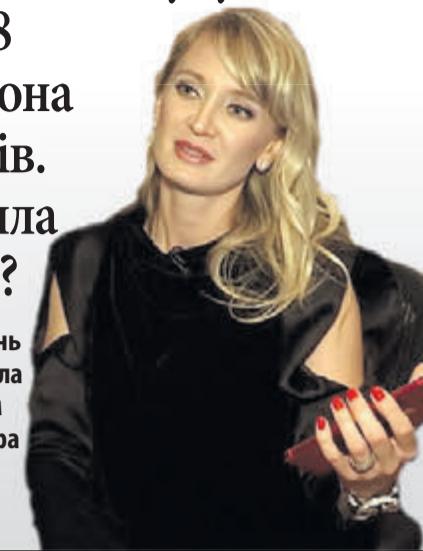

Кривавий Путін іде
до імператорства
«Всія Русі»... на лабутенах

с. 2

Українка купила будинок
у зірки Голлівуду
за 17,8
мільйона
доларів.
Де взяла
гроші?

с. 6

ЦІКАВА Газета *на вихідні*

8 грудня 2017 року №2 (2) Ціна 3 грн

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Волинянка — гетьманичу Данилу: «Що ви знаєте про кохання? Ви ж з любові не плакали...»

Син останнього гетьмана України Павла Скоропадського називав Галину Мельник-Калужинську «сіллю Волинської землі» і запропонував їй руку і серце

Божі млини... Мелють стиха, поволі...
Годі ходу їх, Мірошинце, вчуть.
Може, помоляться внуки на волі?
З борошна рук Твоїх — Паску спечуть!

Микола СКРИПНИК,
український поет у діаспорі.

Валентина ШТИНЬКО,
заслужений журналіст України

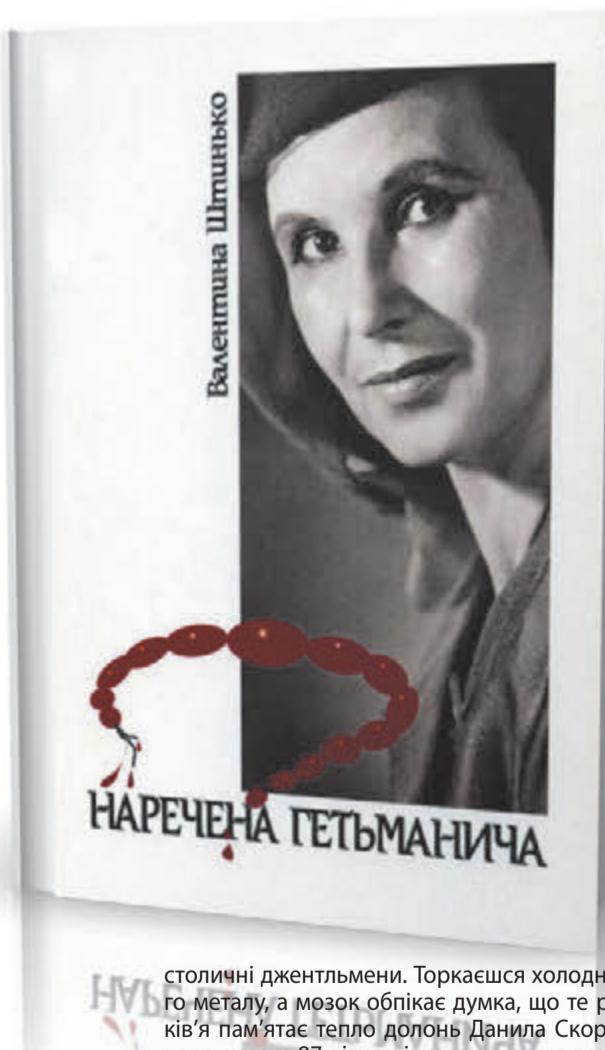
Нещодавно взялася перечитувати друге видання спогадів Павла Скоропадського, які стосуються кінця буревного 1917 — грудня 1918-го років. (З моменту виходу першого повного видання мемуарів минуло понад 20 років). У контексті нинішньої мовної ситуації в Україні кілька разів прочитала рядки, які цитую мовою оригіналу: «Данилке (синові, народженному 1904 р.) нужно учиться по-малороссийски (украински), я тоже купил себе книгу и собираюсь, может быть, сделаться украинцем, но должен сказать по совести, не особенно убежденным...» Але це було зізнання ще майбутнього останнього гетьмана України. А прийшовши до влади 29 квітня 1918 року, «не особенно убеждений» вже без вагань підписує універсалі щодо створення Української Академії наук, українських університетів у Києві та Кам'янці-Подільському, 150 українських гімназій, інших закладів та установ. Цікаво, в якій країні ми б жили зараз, якби період гетьманату протривав не менше восьми місяців (до 14 грудня 1918-го), а хоча б десятиліття?

Проте, як відомо, історія не визнає умовного способу, хоч нині вже ніхто не візьметися стверджувати, що вона не залежить від особистостей. І взагалі історія — цікава штука, коли доростаєш до розуміння, що це зовсім не те, що було написано у підручниках, особливо

радянських. А в один прекрасний травневий день опиняєшся у Лондоні, переступає поріг квартири, де

“
«Данилке (синові, народженному 1904 р.) нужно учиться по-малороссийски (украински), я тоже купил себе книгу и собираюсь, может быть, сделаться украинцем, но должен сказать по совести, не особенно убежденным...»

в кутку стоїть величезна ваза із застромленими у неї... парасолькою і ціпками зі срібними наруків'ями. З такими за тодішньою модою виходили на прогулку поважні

столичні джентльмени. Торкаєшся холодного металу, а мозок обпікає думка, що те руків'я пам'ятає тепло долонь Данила Скоропадського, а 87-літня жінка, господиня дому, з яскравим відблиском колишньої вроди, яка зустріла мене при вході, пам'ятає його обійми...

Гalia Калужинська у місті Лодзі.

Достойнішого за Данила волинянка Гalia так і не зустріла.

Закінчення на с. 4

А бабуся «оскарносного» Ді Капріо — корінна одеситка! с. 11

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Життя — таки театр: «імператор Всія Русі» взув лабутени, політик без громадянства став Карлсоном, а тренер — новим Робін Гудом...

Найрезонансніші події в житті України та світу очима наших журналістів

Путін іде на вибори. На 8-сантиметрових каблуках

Помічали дивну ходу президента Росії? Володимир Путін йде із зусиллям, ніби щось йому заважає. Можливо, це «щось» — гіантські (до 10 сантиметрів) підбори (**на фото вгорі**). Особливо це було видно під час нещодавнього візиту Путіна у Білорусь до 182-сантиметрового Олександра Лукашенка (хоч колись «бацька» хвалився, що у нього — всі 190 см). Путін має чи то 167 см, чи то навіть 162 — дані різняться. Але якщо додати до них 10 см підборів, то є шанс дістатись до плечей Лукашенка, а не дихати йому в живіт.

Кремлівський господар явно комплексує через свій зріст. Певно, невипадково у прем'єр-міністри «підібрали» собі такого ж коротуна, як і сам, — зріст Дмитра Медведєва 162 сантиметри.

А ось на фото із футbolістами Пеле та Марадоною під час жеребкування фінальної частини Чемпіонату світу з футболу-2018 Путін явно задоволений. По-перше, високий Пеле сидить в інвалідному візку, а Марадона і сам не проти взути високі черевики, адже має зріст 165 сантиметрів...

Ми могли б лише посміятысь із комплексів московських вождів і вождиків. Але не дають спокою їхні

«Ви кажете у нас — допінг? А зі мною фоткаються зірки футболу!»

Віталій Кличко офіційно став великим

Колишній чемпіон світу в суперважкій вазі за версією WBC, а нині мер Києва став першим в історії українцем, якого включили до Міжнародної залі боксерської слави. Легендарний атлет виграв голосування в перший же рік участі в ньому. Це стало можливим, оскільки туди допускаються спортсмени, які 5 років не виходили на ринг. Офіційна церемонія включення Віталія Кличка в Зал слави відбудеться з 7 по 10 червня 2018 року у США. На професійному рингу він провів 47 боїв, з них 45 виграв (41 раз нокаутом!) і зазнав двох поразок, коли суддям через травму українця довелося зупинити поєдинок.

«Зникни»: Саакашвілі нахамив журналісту

Колишній президент Грузії й опозиційний в Україні політик, який під час затримання СБУ ходив по даху, як Карлсон, після звільнення прихильниками і виступу під Верховною Радою різко відреагував на запитання кіївського кореспондента BBC. Відповідне відео журналіст Джон Фішер опублікував у «Твіттері». Фішер спочатку підійшов до Міхеїла Саакашвілі та поцікавився його самопочуттям. На що політик англійською відповів: «Perfect» («ідеально»). Після цього журналіст запитав, чи планує Саакашвілі здаватись, на що той відповів: «Get lost» («загубись», «зникни»).

Трамп визнав Єрусалим столицею Ізраїлю

Такий крок представник Палестини у Великій Британії Мануель Хассасіан назвав оголошенням війни проти 1,5 мільярда мусульман. «Це справжній поцілунок смерті у палестино-ізраїльському конфлікті», — сказав Хассасіан.

Зазначимо, що рішення про перенесення посольства з Тель-Авіва в Єрусалим Конгрес США прийняв ще у 1995 році, але з того часу усі президенти США користувались своїм правом відтерміновувати його кожних півроку. Трамп не став цього робити, чим наразився на критику багатьох держав світу, включаючи європейські.

Чому цей вчинок Дональда Трампа такий резонансний? Адже Єрусалим і так є офіційною столицею Ізраїлю, там розміщені усі головні державні установи країни. Справа в тому, що Палестинська автономія, яку підтримує ісламський світ, теж вважає Єрусалим столицею своєї майбутньої держави.

Чи не збільшиться сліз біля Стіни Плачу?

До 1967 року Ізраїль контролював лише західну частину Єрусалима, але після війни одержав контроль над усім містом. Однак ООН і більшість держав не визнають односторонньої анексії східної частини (незважаючи на це, Ізраїль переселив туди понад 200 тисяч своїх громадян). Тож майже усі країни розміщують свої посольства в Тель-Авіві.

Рішення щодо долі Єрусалима, згідно з домовленостями 1993 року, має бути останньою крапкою у врегулюванні конфлікту. Схоже, Трамп може внести корективи у ці плани. Якими вони будуть — важко сказати, враховуючи, що Єрусалим називають колиською трьох релігій — іудаїзму, християнства та мусульманства...

Україну вже врятувала. Тепер спасає від краху Пуерто-Рико

Схоже, Наталія Яресько стала кризовим менеджером номер один у світі. Після того, як вона відпрацювала міністрем фінансів України на найважкий післяреволюційний період і домовилася про списання для Києва частини боргів, її «кинули» в іншу гарячу економічну точку — невеликий, але густонаселений острів Пуерто-Рико, що у Карибському морі. Він є самоуправною територією під юрисдикцією США. Там живе 3,5 мільйона людей, яким нікія не вдається виборсатись із зліднів. Особливо важко після 2004 року, коли США ліквідували економічні пільги для своїх підприємств, які інвестують у Пуерто-Рико.

Пані Яресько з весни 2017-го намагається дати лад тамешнім фінансам, точніше, як і в Україні, спробувати списати частину боргів. Але впоратись їй буде важче, ніж у нас. По-перше, острів справді міцно засів

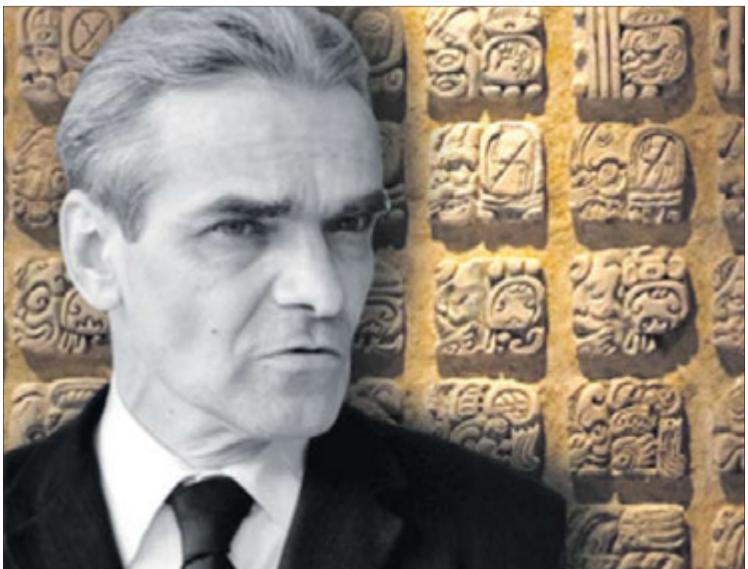
Тренер «Шахтаря» слова дотримав — і вдягнув костюм Зорро!

У плащі і масці новітнього Робін Гуда — популярного героя фільмів — наставник гірників Паулу Фонсека прийшов на післяматчеву прес-конференцію після перемоги над «Манчестер Сіті» з рахунком 2:1.

У такому вигляді португалець і відповідав на запитання ЗМІ. Свою прес-конференцію Фонсека назвав «найвеселішою у кар'єрі» і пояснив, чому так дивно вбрався. Виявляється, що після третього туру групового турніру Ліги чемпіонів тренер пообіцяв з'явитися в костюмі Зорро в разі виходу донецького «Шахтаря» в плей-оф Ліги чемпіонів. Сказав — зробив. А вболівальникам подвійна радість — і від «Шахтаря», що йде далі, і від тренера-веселуна.

● ПРО НІХ ЗНАЄ СВІТ

«Невідомий» Кнорозов змирився зі своєю долею. Він говорив: «Я кабінетний учений. Щоб працювати з текстами, немає необхідності лазити по пірамідах».

5 років, не виходячи з кабінету, він займався дешифруванням.

Писемність майя розшифрував українець!

Пам'ятаєте, як у 2012 році людству обіцяли кінець світу?

Його нібіто було передбачено у «Календарі майя».

Виявляється, тексти цієї давньої цивілізації Центральної Америки так і залишилися би незрозумілими закарлючками та малюнками, якби не харків'янин Юрій Кнорозов

Василь РОГУЦЬКИЙ

Ієрогліфами почав писати у... дитинстві

Розшифрувати писемність майя вчені не могли протягом кількох століть. Зрештою, науковим світом це завдання фактично було визнано нездісненим. Але прочитати таємничі знаки прадавніх індіанців таки вдалось. І зробив це українець Юрій Кнорозов.

На, жаль, світ і досі переконаний, що Кнорозов — російський учений, хоча насправді він народився у селищі Південне поблизу Харкова у 1922 році. Тут навчався у залізничній школі № 46, а одними з найтаяжчих для нього на все життя залишилися спогади дитинства про жахіття Голодомору, який на Харківщині більшовики здійснювали з особливою люттю.

Будинок, де народився вчений, і досі стоїть. Тут довго зберігалися його дитячі малюнки, які він, ще не знаючи української абетки, підписував якими закарлючками. Як виявилося згодом, вони дуже нагадували... ієрогліфи майя. Коли дорослого Кнорозова запитували про це, він віджартувався, мовляв, у дитинстві отримав м'ячом по голові, тому так і писав. До речі, коли навчився грамоті, то писав теж незвично — виводив букви дзеркально.

Спочатку Юрій Кнорозов вступив на історичний факультет Харківського університету, а у 1940 році поїхав вивчати єгиптологію у Московський університет. Щоправда, захопився там етнографією, а точніше таємничими і малодослідженими... шаманськими практиками північних і східних народів СРСР.

У воєнні роки до його рук потрапили дві унікальні книги — передрук рукопису XVI ст. францисканського монаха Дієго

Одними з найтаяжчих для нього на все життя залишилися спогади дитинства про жахіття Голодомору, який на Харківщині більшовики здійснювали з особливою люттю.

де Ланди «Повідомлення про справи в Юкатані» та видані у Гватемалі «Кодекси майя». У радянські часи вигадали красивий міф, що ці книги фронтовик-учений втратував у розгромленому Берліні з палаючою бібліотекою. Хоча насправді телефоніст 156-го артилерійського полку резерву Ставки Верховного Головнокомандування Кнорозов зустрів Перемогу під Москвою. Найімовініше, молодий науковець виміняв ці книги у когось із офіцерів-переможців, які поверталися до рідного краю. Як би там не було, але ці видання перевернули життя вченого і зрештою призвели до справжнього вибуху на науковому світі.

«Те, що створив один розум, може розгадати інший»

Коли у 1946 році Юрій Кнорозов взявся розшифровувати письмо майя, його науковий керівник Сергій Толстов — за визначенням Кнорозова, «сверепий донський казак» — відмовився надати йому рекомендацію до аспірантури. На думку керівника, Юрій лише змарнував час над тими письменами. Молодий учений думав інакше. «Те, що створено одним людським розумом, не може не бути розгадано іншим» — знаменита фраза Юрія

Ось такий пам'ятник харків'янину звели в Канкуні.

Кнорозова, яку найчастіше цитують і яка дуже добре характеризує його як наполегливу людину.

Кнорозов їде у Ленінград, влаштовується простим працівником у музеї і весь вільний час віддає розшифровці письма. Абетка майя дещо схожа на сучасне японське письмо. Іспанські католики-завойовники цілеспрямовано знищували бібліотеки майя та ацтеків разом із представниками цих народів. Священики вважали, що їх література побудована на демонології та еретизмі. Дослідження почалось у 16 ст. з іспанського єпископа Дієго де Ланда. Подійкували, що він спалив автентичні тексти майя, але згодом у мадридській королівській академії була знайдена його книга — власний варіант дешифрування писемності цього народу. Всі спроби на основі його абетки розшифрувати тексти майя закінчилися невдачею, тому у XX столітті вирішили, що дані єпископа непра-

вильні. Однак Юрій не здався. П'ять років, не виходячи з кабінету, він працював над дешифруванням і не дарма — він зробив те, що ще не вдавалося нікому!

У 1955 році Юрій Кнорозов мав захищати кандидатську дисертацію, однак за визначне досягнення йому одразу присвоїли докторський ступінь! Ініціатором надання позачергового наукового рангу став... колишній наставник — «сверепий донський казак» Сергій Толстов, якого підтримала більшість членів комісії.

ЖИТТЯ ЗАКІНЧИВ У БІДНОСТІ ТА САМОТНОСТІ

За часів СРСР видатному вченому, який миттєво здобув світову славу, лише один раз дозволили покинути батьківщину — у 1956 році він побував у Копенгагені на Міжнародному конгресі американістів. Потім про численні запрошення іноземних колег його навіть не повідомляли. А нагороди за епохальне відкриття — Державну премію СРСР — його удостоїли аж у 1977 році. Проте у Ленінграді Юрій Кнорозов створив потужний центр майяністики, куди на консультації приїздили вчені з усього світу.

Лише після розпаду СРСР Юрій Кнорозов уперше потрапив на омріяну землю давніх майя і ацтеків, а заслуги вченого відзначили вищими нагородами Гватемали і Мексики — Великою золотою медаллю та орденом Ацтекського орла.

Після зникнення радянської імперії видатний вчений не мав коштів навіть на сигарети і вимушений був підбирати чужі недопалки. Гірко про це говорили, але людина, яка ще за життя вписала своє ім'я в історію світової цивілізації, померла в лікарняному коридорі (місця в палаті не знайшлося) від пневмонії. Не стало Юрія Кнорозова у 1999 році.

До речі

2012 року в Канкуні (Мексика) Юрію Кнорозову встановили пам'ятник. Писемність майя здобула офіційну підтримку уряду Мексики і викладається в університетах та середніх школах у районах, де жили колись племена майя.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Як нам не дати розділити нас

Соціальні мережі об'єднали мільярди людей. Зменшили відстані. І це неймовірно чудово. А ще вони... роз'єднали людей

Святослав ВАКАРЧУК,
лідер музичного гурту
«Океан Ельзи»

Розвели по різні боки безлічі барикад успішніше за будь-яку плакатну пропаганду. І продовжують це робити кожної секунди. Коли заходимо на свої сторінки в Twitter, Facebook чи в пошук Google, ми завжди бачимо те, що хочемо. Так за нас вирішують програми, які підбирають персонально музику, фільми, політичні новини, інформацію і навіть «друзів», виходячи з наших попередніх уподобань. Це зроблено без «словінного задуму», а просто для того, щоб ми хотіли проводити там більше часу, споживаючи, зокрема, реклами.

Поступово звикаємо з тим, що все навколо — новини, інформація, «друзі» — повністю підтверджують наше особисте уявлення про світ. А раз так — значить, ми завжди праві. І коли раптом, випадково (з нашої точки зору) в реаль-

Ми стаємо немовлятами в реальності. І тікаємо назад до віртуального світу.

ному світі зустрічаємо когось з іншим світоглядом, то не просто не погоджуємося з ним чи нею, а точно знаємо, що ця людина неправа. Бо ж цілій світ навколо нас думає однаково! А значить, все, що інакше, — відхилення чи шизофренія. Або більше — свідома диверсія. І ось тут криється найголовніша небезпека: в якийсь момент ми вже не можемо відділити просто не прийнятну для себе точку зору не лише від невігластва, а й від справжньої інформаційної диверсії. І тоді перестаємо довіряти. Будь-який інформації, новинам, друзям. Ми стаємо самотніми і розгубленими немовлятами в реальності. І тікаємо назад до віртуального світу. І, як наркоман, залежний від опіуму, ми тільки там почуваємося впевнено.

Але світ, у якому ми живемо, створюємо сім'ї, ходимо на роботу, вибираємо політиків у владу чи іздимо у подорожі, поки що реальні. І якщо ми не будемо залишатися «тверезими», то все, що можна, вирішуватимуть за нас і без нашої волі ті, хто свідомо використовує наші слабкості. Ми станемо повністю залежними, а отже, втратимо свободу вибору — найвищу цінність, якою нагородив нас Бог. Щоб не допустити цього, завжди пам'ятаймо — реальний світ складний, багатогранний, неоднозначний і недосконалений. І щоб зробити його кращим, не достатньо отримати 1000 лайків під своїм постом. Потрібно кожного дня працювати над собою. Відкривати реальний світ, здобувати освіту, знайомитися з людьми, читати розуміти та відчувати їх. Розуміти тих, хто думає інакше, ніж ми, і відрізняти від них, хто лише дражнить нас. Відрізняти опонентів від ворогів, друзів від підлабузників. Любити близьких, рідних, співвітчизників, свою країну як місце самореалізації для усіх нас. Йти до мети, бути сильними і впевненими, завжди вимогливими до себе. І ніколи не зупинятися...

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Останній гетьман України Павло Скоропадський.

Наймолодша сестра гетьманича Олена Отт-Скоропадська біля портрета брата, ймовірно, роботи Галі Мельник-Калужинської.

Коли війна була ще попереду...

Волинянка — гетьманичу Данилу: «Що ви знаєте про кохання? Ви ж з любові не плакали...»

Закінчення. Початок на с. 1

Валентина ШТИНЬКО,
заслужений журналіст України

Кажуть, Павло Скоропадський відправив свого сина Данила з неспокійної Німеччини до благополучної Великобританії, бо передчував, які драматичні події розіграються незабаром у Європі. Його передчуття справдилися. У воєнному лихолітті загинув він сам, а родину розкидало по світу.

Пронизливі вітри Другої світової через неймовірні випробування привели до Лондона і волинянку, родом із хутора на правому березі річки Луги, неподалік від села Тростянка (нині Володимир-Волинського району), Галю Мельник-Калужинську. Її і судилося стати, а через трагічні події та власний непоступливий характер на все життя залишитися нареченою гетьманича Данила Скоропадського.

— Достойнішого за нього я так і не зустріла, — було мимолітне зізнання.

Слухаючи спогади головної героїні моєї майбутньої повісті, я точно могла б посперечатися з німецьким філософом Йоганном Готлібом Фіхте (1762–1814), який свого часу заявив: «Я би волів краще рахувати горох, аніж вивчати історію». Поважний філософ мав рацію хіба в тому, що рахувати горох менш відповідально, значно простіше й безпечніше. Але ж, Господи, як нудно!

А уявіть собі, на якому вулкані опинилася жінка, що згодом в автобіографії написала таке: «Я одна з перших українців мала в Лондоні, у центрі, помешкання, де мої друзі

могли радо приїжджати. Того часу прибула до Англії українська галицька дівізія «СС Галичина», яку поселили у таборі.

З дівізійників зі мною нав'язали контакт полковник Порфирій Силенко і полковник Роман Долинський. Полковник Силенко за деякий час замешкав у моїй хаті. Він належав до гетьманської організації у Варшаві і мав контакт із гетьманичем Данилом Скоропадським. Коли полковник П. Силенко оселив-

**Історики й досі сперечаються,
що ж сталося того
вечора із міцним
спортивним
чоловіком, який
раніше ніколи
не скаржився
на здоров'я.**

ся в моєму помешканні в Лондоні, гетьманич Данило прибув до нього з візитою. Від цього дня почалася у них співпраця на грунті громадсько-політичному».

Від цього дня різко змінилося і життя нашої землячки. Ні, то не було кохання з першого погляду. Цей ставний, красивий, загадковий чоловік відлякував її і своєю вродою, і розумом, і становищем. За рік вона так ні разу й не скористалася даним її при знайомстві телефоном. Навіщо? І так вряди-годи бачила гетьманича на засіданнях СУБ (Союз українців Британії), які спочатку відбувалися у її домі.

Потім Данило пожартує, що Галя виявилася єдиною жінкою, яка не зателефонувала йому першого ж вечора, чим і зацікавила. А вже серйозно додасть, що не зустрічав досі жінок, яким доля приготувала б стільки випробувань.

Востаннє на рідній землі... Автор цих рядків дарує на згадку український рушник.

Гетьманичеві впала в око вродлива, шляхетна, горда волинянка, але знадобився ще один рік, щоб вона повірила у його почуття. Якось

відповіла йому зухвало: «Що ви знаєте, гетьманичу, про кохання? Ви ж з любові не плакали...»

Вона — плакала. За своїм чоловіком-лікарем, якого однієї ночі покликали до тяжкопераненого, а наступної забрали гестапо. Більше вони не побачились. Нагадуванням про недовге сімейне щастя залишився син Андрійко. Але її сліз ніхто не бачив. Опинившись на

одинці з розбурханим війною світом, мусила бути сильною, мусила стати опорою для сина. Її невтомна швейна машинка строчила ночами, що той кулемет. Замовити у неї вечірню сукню модниці вважали за честь і їхали з другого кінця Лондона. Вона вміла все: прибирати і готувати, вишивать і малювати, виливати свою ностальгію у віршовані рядки, а при потребі так відбрити словом, що це пам'яталося довго. За все це гетьманич поважав її та не раз називав «сіллю Волинської землі». Відірваний на багато літ від батьківщини, через неї він пізнавав рідну землю, барвисту й чисту, як джерельна вода, українську мову.

Пані Галі з усмішкою згадувала, як до рук гетьманича потрапив «Словарик української мови» у 4 томах, виданий у Києві (1907–1909) й упорядкований із додатком власного матеріалу Борисом Грінченком. Були там слова ненормативної лексики, котрими Данило Скоропадський, який дуже мало за свого життя перебував в україномовному середовищі, намагався урізноманітнити свою мову. Виходило іноді смішно, іноді недоречно. Тому саме вона мусила бути домашнім цензором, який час від часу промовляв:

— Фе, це не пасує гетьманичевим вустам!

А як не пасував їм могильний холод одразу ж після їхніх заручин, що відбулися у лютому 1957-го! Серце Данила, тепер уже її Данила, перестало битися після прощальної вечери з чільними гетьманцями, які прийшли провести гетьманівну Марію. Вона як найстарша в родині (батьків уже не було) приїхала до Лондона з Баварії, щоб за традицією благословити шлюб молодшого брата. Офіційне оголошення мали оприлюднити у березні, в день народження нареченої, а весілля плачувалося одразу після Великодня.

Але волинянка Галі навічно зосталася нареченою гетьманича. Так я й назвала свою художньо-документальну повість, котра витримала вже два видання. Проте історики й досі сперечаються, що ж сталося того вечора із міцним спортивним чоловіком, який раніше ніколи не скаржився на здоров'я. То була природна смерть, чи його знищили, отруїли, як у ті роки багатьох інших очільників українського руху? Адже розтину тіла зроблено не було. Її Світлість Ясновельможна Гетьманівна Марія Скоропадська-Монтрезор, лікар за фахом, на цьому чомусь не наполягала. А до голосу всього лиш нареченої не дослухалися, її довго й вишукали. Вперше в Україні і на Волині Галі Мельник-Калужинська приїхала через 59 років розлуки з рідною землею. Все своє життя «після Данила» вона поклава на збереження світлої пам'яті про світлу особистість. І тільки після її смерті 13 грудня 2002 року онуки (по синові Андрію), які вже ні слова не знали по-українськи, довідалися, ким насправді була їхня бабуся.

51-річний китайський селянин Бо Чунлу стане багатієм завдяки знахідці у шлунку свині. Всередині льохі він виявив безоаровий камінь — це суміш волосся, неперетравлених решток їжі та інших дрібних предметів, котрі спресовуються у нутрощах тварин. Вважається, що він здатен виводити токсини та лікувати складні недуги. Чоловік витратив близько 6 тисяч доларів на експертизу й отримання сертифіката, за яким знахідку оцінено у 600 тисяч доларів.

Грузинське вино внесли до Книги рекордів Гіннеса як найдавніше в історії людства.

Унікальне відкриття було зроблене в ході археологічних розкопок у двох стародавніх поселеннях за 50 кілометрів від Тблісі (приблизно 6000–5800 років до н. е.). Там були виявлені древні глиняні посудини, хімічний аналіз яких засвідчив, що в них зберігалося вино. Раніше вважалося, що виноробство виникло в Ірані у 5400–5000 роках до н. е.

● СВІТОВЕ ІМ'Я

Він підняв французьку армію з колін.

Що говорив про УПА генерал, який затмав славу Наполеона?

Коли Шарль де Голль (1890 – 1970) помер, Франція овдовіла, адже він врятував країну від ганьби

Кость ГАРБАРЧУК

Нацистські війська 14 червня 1940 року парадним маршем увійшли в Париж. Самовпевнена й горда Франція, яка входила до світового колоніального клубу «золотої дванадцятки», через місяць після німецького вторгнення попросила у Гітлера перемир'я. За його умовами, французький уряд повинен був демобілізувати і розбройти всі свої війська та військово-морський флот. Не бажаючи брати участь у ганебному та принизливому процесі, 49-річний Шарль де Голль, який за два тижні до цього став генералом та заступником міністра національної оборони, вилетів до Лондона. За словами Черчилля, сказаними значно пізніше, «на цьому літаку де Голль віз із собою честь Франції».

В обстановці неймовірної апатії та катастрофи, в якій перебувала нація, не знайшлося жодного авторитетного діяча, який би підняв народ на боротьбу. Саме в цей кризовий момент відповідальність за долю країни взяла на себе майже нікому не відомий Шарль де Голль. Уже через чотири дні – 18 червня 1940-го – лондонське радіо «Бі-Бі-Сі» передало звернення генерала: «Поки я живий, боротимуся там, де це знадобиться, стільки часу, скільки

ки знадобиться, доти, доки ворога не буде розгромлено і не буде зміто національну ганьбу. Франція програва битву, але вона не програє війну! Нічого не втрачено, тому що ця війна – світова. Настане день, коли Франція поверне свободу і велич. Ось чому я звертаюся до всіх французів із закликом об'єднатися навколо мене, в ім'я дії, самопожертви і надії».

Цей день став справді переволиним в історії країни та біографії де Голля. Завершивши кар'єру офіцера і ставши державним діячем, якого спочатку серйозно не сприймали ні у Лондоні, ні у Вашингтоні, генерал засновує в Англії організацію «Вільна Франція» («La France libre»), згодом переіменовану у «Франція, що бореться» («La France combattante»), і розпочинає рух Опору. На перших порах він зіткнувся з великими труднощами. «Я спочатку був ніхто, – згадує у книзі «Воєнні мемуари». – У Франції – нікого, хто міг би за мене поручитися, я не мав ніякої популярності в країні. За кордо-

ном – ніякої довіри і виправдання моєї діяльності».

Генералу довелося пережити чимало запеклих битв, проте через чотири роки і два місяці після параду нацистів – 25 серпня

1944-го – переможні війська союзників та «La France combattante» звільнюють Париж. Відбувається грандіозна подія – урочиста хода де Голля вулицями столиці при величезному скупченні народу. Це

ДО РЕЧІ

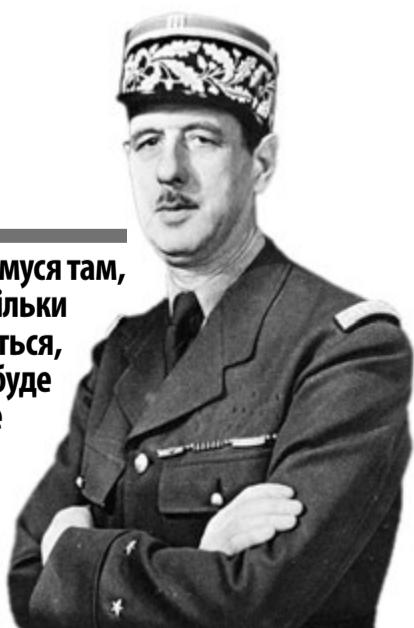
Любов і ніжність тата-генерала до «сонячної донечки» Анни дивувала всіх.

«Ця дитина була милістю для мене»

Мало хто знає, що молодша донька Шарля де Голля Анна народилася із синдромом Дауна. Але величезна любов до неї батька не тільки вразила сучасників, а й змінила ставлення французької держави до дітей із розумовими вадами

«У 38 років де Голль був поранений у саме серце, – так біографи генерала описують той шок, що пережило подружжя, дізnavшись про вроджену патологію донечки. – Він не думав, що людина може так страждати, і не підозрював, скільки у ньому було ніжності». З першого дня життя Анну оточили турботою. Питання про те, щоб віддати її у спеціалізований заклад, навіть не розглядалося, хоча сім'я постійно переїжджала з місця на місце. Батько був дуже прихильним до дитини, надзвичайно сердечним і терплячим. Як тільки чув плач Анни, він відразу ж відкладав усі справи, спішив до неї, брав на руки, колисав, співаючи воєнних пісень. У спогадах де Голль зінався: «Ця дитина була милістю для мене. Вона допомагала мені бути вищим за людські зрыви, дивитися на них іншими очима».

Після смерті Анни генерал із дружиною спершу купили маєток поблизу Парижа і в ньому заснували пансіон для молодих дівчат із відхиленнями у розумовому розвитку. Потім відкрили Фонд Анни де Голль для допомоги неповністю здатним людям. Відхід доньки в інший світ не перервав її тісного зв'язку з батьком. Коли у 1962 році машину генерала обстріляли, смертельну кулю, за його словами, зупинила рамка фотографії Анни, яку він завжди носив із собою у портфелі.

Поки я живий, боротимуся там, де це знадобиться, стільки часу, скільки знадобиться, доти, доки ворога не буде розгромлено і не буде зміто національну ганьбу. Франція програва битву, але вона не програва війну!

був день тріумфу національного героя-визволителя. Але попереду були нові виснажливі бої за велич своєї вітчизни, які він виграв.

Колабораціоністський уряд Франції, відомий в історії як режим Віші, заочно виніс бунтівному генералові смертний вирок із конфіскацією майна. Про це написали всі газети світу. Тоді де Голля несподіваним чином підтримали французькі вдови, чоловіки яких загинули на війні. Невідомо, з чиєї ініціативи вони стали прислати йому в Лондон свої обручки, щоб золото пішло на фінансування організації «Вільна Франція». Суворий та безкомпромісний патріот, який рідко проявляв свої емоції, був неймовірно зворушений і часто згадував цей факт.

...9 листопада 1970 року Шарль де Голль помер від розриву аорти. На похороні, згідно із заповітом, були тільки найближчі родичі і товариші по руху Опору. Повідомляючи про смерть лідера нації по телебаченню, його наступник Жорж Помпіду сказав: «Генерал де Голль помер – Франція овдовіла». Президента поховали на сільському кладовищі поряд із дочкою Анною. До 80-літнього ювілею, який готовилися відзначати на державному рівні, він не дожив 13 днів.

МІФ ПРО ЗАЯВУ ЩОДО УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

«ЯКБИ В МЕНЕ БУЛА ТАКА АРМІЯ, ЯК УПА, НІМЕЦЬКИЙ ЧОБІТ НІКОЛИ НЕ ТОПТАВ БИ ЗЕМЛЮ ФРАНЦІЇ», — КАЗАВ ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ.

Цей вислів, який часто повторюється у вітчизняній пресі та промовах ультрапатріотів, спростовує Український інститут національної пам'яті у книзі «Війна і міф: невідома Друга світова»: «Фраза генерала, в якій він захоплюється УПА, з'явилася в обігу в 1990-х роках в Україні. Вислів президента Франції існує в різних варіантах, але всі вони походять з українських публікацій. Зазвичай ніхто з тих, хто посилається на Шарля де Голля, не може навести французького оригіналу. Його спогади не містять жодних згадок про ОУН чи УПА. Не знайдено поки й інших французьких джерел, що можуть підтвердити цей вислів. Зусилля істориків розшукати їх через посольство Франції не увінчалися успіхом».

АФОРІЗМИ ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦІЇ ШАРЛЯ ДЕ ГОЛЛЯ

“**ЗАВЖДИ ВИБИРАЙТЕ НАЙВАЖЧИЙ ШЛЯХ – НА НЬОМУ ВИ НЕ ЗУСТРІНЕТЕ КОНКУРЕНТІВ.**

ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ ТАКІ ЛАКОНІЧНІ Й ЗРОЗУМІЛІ, ТОМУ ЩО БУЛИ НАПИСАНІ БЕЗ ДОПОМОГИ РАДНИКІВ ТА ЕКСПЕРТИВІВ.

НА ЩАСТЯ, ПАНОВЕ ЖУРНАЛІСТИ, Я ЧИТАЮ ВАШІ ГАЗЕТИ, ЩОБ ЗНАТИ, ЩО Я ДУМАЮ.

ЄДИНЕ, ЩО Я ПРИВІЗ БИ ДОДОМУ З АМЕРИКИ, ЦЕ МІСІС КЕННЕДІ.

УГОДИ ПОДІБНІ ДО ДІВЧАТ І ТРОЯНД. І ПЕРШІ, І ДРУГІ В'ЯНУТЬ.

● НІЧОГО СОБІ!

Жінка із чернігівського селища купила будинок у зірки Голлівуду за 17,8 мільйона доларів!

Про білявку з України тепер говорить Америка

Маєток належав зірковому подружжю — моделі й актрисі Кім Кардашян та музиканту Канье Весту. І поки в суспільнстві дивуються, звідки у колишньої помічниці Генерального прокурора Святослава Піскуна такі гроші, ЗМІ шукають справжнього чоловіка красуні. Подейкують, що це — один із найбагатших людей у світі — засновник програми для обміну повідомленнями «WhatsApp» Брайан Ектон. Хоча сама українка каже: вийшла заміж за британського музиканта вірменського походження. Власне, кохання до нього змусило її залишити перспективну роботу, батьківщину та почати процедуру відмови від українського громадянства.

Ірина ПАСІЧНИК

Резиденція, яка обійшлася Марині Ектон (Гринь) у 17,8 мільйона доларів, розкинулась на 9 тисячах квадратних метрів. Будинок має 6 спальень, 8 ванних кімнат, на задньому подвір'ї розташовані великий газон, сад, басейн. Усе це Кардашян та Вест придбали у 2013-му за 9 мільйонів доларів і протягом двох років робили там дорогий ремонт.

Наразі Марина мешкає на березі затоки у Сан-Франциско, але більше часу проводить у Лос-Анджелесі, тож шукала житло у цьому місті. Дівчина мріє стати співачкою — обіцяє наступного року «вибухнути» на весь світ зі своїми піснями, а в новому будинку розмістити студію звукозапису. «Я

У таких апартаментах розкошує Марина Гринь.

з дитинства хотіла бути артисткою, але так сталося, що працювала в юридичній сфері. Коли вирішила робити кар'єру співачки, захотіла купити саме цей будинок, тому що в ньому приємна аура. Кім та її чоловік Канье — дуже впливова пара, яка надихає на творчість. У резиденції є важливі речі — хороша охорона і неймовірно красива природа, — розповідає Марина. — Я купила маєток не відразу. Перед цим бачила п'ять будинків, знаю, що на ринку виставлене житло Кеті Перрі, Леонардо Ді Капріо, Гвен Стефani, але воно занадто дорого —

по 85 мільйонів», — каже жінка.

Марина Ектон позиціонує себе бізнес-вумен і засновницею благодійного фонду «Marina Aiston». Дівчина із селища Короб на Чернігівщині вивчала право в Податковій академії в Ірпіні, потім — у Вашингтоні. Симпатична білявка згадує, що хотіла працювати в прокуратурі Дніпровського району Києва, але завдяки хрещеному батькові, який був транспортним прокурором столиці, отримала посаду в ГПУ. «Він мені сказав: з твоїми талантами, з твоєю англійською потрібно бути в Генеральній прокуратурі. Ти

народжена для більшого, ніж районна прокуратура, я тебе познайомлю з Піскуном, якщо пройдеш співбесіду, будеш працювати», — розповіла Марина Гринь. Так дівчина розпочала кар'єру. У Генпрокуратурі вона, як сама візнається, заробила близько 300 тисяч доларів і купила автомобіль «Bentley», щоправда вживаний.

Та на шляху до професійного росту не-сподівано стало... кохання. Українка з дипломом піаніста (закінчила музичну школу в Прилуках) познайомилася з іноземцем.

У Генпрокуратурі вона, як сама візнається, заробила близько 300 тисяч доларів і купила автомобіль «Bentley», щоправда вживаний.

«Насправді з російським вірменом, диригентом, випускником «пітерської» консерваторії, Ігор його звуть. Шалено в нього закохалася. Так, що сказала: ніякої прокуратури! — зізнається Марина. На Різдво вона поїхала в Америку і залишилася там. Про нинішнього чоловіка розповідає лише те, що він дуже багата людина, досить відомий в Європі, у нього добре налагоджені контакти із Сіліконовою долиною. Марина Ектон заперечує, що перебуває у шлюбі з Брайаном Ектоном, але її батьки кажуть, що у доньки це друге заміжжя, причому запевняють, що саме із 45-річним мільярдером. «Із першим чоловіком стосунки не склалися. Ми його не бачили. І навіть не спілкувалися через мовний бар'єр, — розповіла мама. — Ми двічі візу оформляли, але нам відмовляли. Навіть на весілля не змогли прилетіти».

Про шлюб Марини і Брайана ніде офіційно не повідомлялося, але її друзі підтвердили, що вони одруженні. Відомо також, що в 2014-му один із найбагатших чоловіків планети розлучився. А 1 серпня цього року білявка українка з Чернігівщини змінила статус у соціальних мережах на «заміжня».

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ «ВОЛИНЬ-НОВА» У 2018 РОЦІ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Волинській області – 61136
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Рівненській області – 61615

ВАРСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:
1 місяць – 27 грн 97 коп.
3 місяці – 83 грн 91 коп.
6 місяців – 167 грн 82 коп.
12 місяців – 335 грн 64 коп.

Передплатний індекс РІЧНОЇ
ПЕРЕДПЛАТИ НА ВОЛИНІ – 86772,
НА РІВНЕНЩИНІ – 86771,
вона є дешевшою –
320 грн 13 коп.

Передплатний індекс
«Волинь-Нової» для інших регіонів
України – 61136

Також на наступний рік ви можете передплатити «Волинь-нову» у комплекті із «Цікавою газетою на вихідні», з якою маєте можливість ознайомитись у відділеннях зв'язку та у своєї листоноші. Передплатний індекс комплекту «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» для Волині – 60306, індекс для Рівненщини – 60313.

ВАРСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:
1 місяць – 36 грн 04 коп.
3 місяці – 108 грн 12 коп.
6 місяців – 216 грн 24 коп.
12 місяців – 432 грн 48 коп.

Увага, річна
передплата комплекту
«Волинь-нова» плюс «Цікава
газета на вихідні» – значно
дешевша і становить
400 грн 48 коп. Його
індекс для Волині – 60305,
індекс для Рівненщини – 60314.

**ЯК ВИПИСАТИ ТИЖНЕВИК
«ЦІКАВА ГАЗЕТА
НА ВИХІДНІ»**

Богоматір вибрала 11-річну українчуку

ЦІКАВА Газета
на вихідні

Як диво-зілля червоні рутти
зачарувало медика — і він став видатним композитором

Ось як відбувається
занепад України

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
для Волині – 60304,
для Рівненщини – 60312

для інших регіонів України – 60307

ВАРСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

1 місяць – 11 грн
3 місяці – 33 грн
6 місяців – 66 грн
12 місяців – 132 грн

*Ціни наведені без врахування послуг
ПАТ «Укрпошта».

● СВІТОВЕ ІМ'Я

Мати Тереза: «Віддай світу найкраще, що маєш...»

Так звучить одна із заповідей найвідомішої на планеті черниці, яка присвятила своє життя допомозі знедоленим і яку торік визнали святою

Оксана КРАВЧЕНКО

ХТО Ж ВОНА, ЦЯ ДИВОВИЖНА ЖІНКА?

Аньєза (Агнес) Гондже Бояджіу (справжнє ім'я Матері Терези) народилася в Македонії у 1910 році. Після смерті батька мати виховувала її у дуже релігійному дусі. Тож у 18-літньому віці дівчина приєдналася до католицької ірландської місіонерської організації Сестри Лорето. У 1929-му Агнес поїхала до Індії, де стала послушницею монастиря. Обравши ім'я на честь Терези де Лізье, покровительки місіонерів, у 1937-му вона прийняла пов-

«Добро, зроблене тобою, завтра ж забудуть. І все ж твори добро!»

зувала покликанням у покликанні: «Я повинна піти з монастиря й допомагати бідним, живучи їхнім життям. Це було веління. Не скрітися йому означало б зраду віри».

Вже у 1950-му Ватикан дає Терезі дозвіл на заснування чернечої конгрегації «Сестри місіонерки любові», першою вагомою спра-

вою якої стало відкриття притулку в Калькутті для тих, хто помирає. Потім було засновано заклад для догляду за хворими на проказу. А вже у 1955 році — перший дитячий притулок. Далі вони відкривалися в країнах Азії, Африки, Америки та США. У 1979-му Мати Тереза отримала Нобелівську премію миру з формулюванням «За

діяльність у допомозі нужденній людині».

Здавалося б, постать цієї жінки, яка, нехтуючи власною безпекою, пригортала до грудей хворих та убитих, є для всіх прикладом справжнього милосердя. Але були й ті, хто піддавав сумніву ширість поривань Матері Терези. Основна претензія до її місії полягала у якості медичних послуг, які надавали у притулках. Критики стверджували, що в них нікого не рятували, навіть якщо у людини були шанси вилікуватися і вижити. При цьому самій засновниці місії робили операції на серці у найкращих європейських клініках.

Докоряли Матері Терезі й за підтримку сильних світу цього, що мали не завжди незаплямовану репутацію, і за зв'язки з тими, хто щедрими пожертвами звойовував її прихильність, «відкуповуючись» таким чином за нечесно на житі статки. Засуджували й окремі висловлювання зі щоденників черниці, що свідчили про моменти кризи в її вірі й навіть сумніви в існуванні Бога. Забували при цьому про непосильно важкий тягар людських страждань і болю, який вона несла.

За півроку до смерті Мати Тереза зняла із себе повноваження керівника місії. Померла у 87-літньому віці 5 вересня 1997 року. На той час її справу продовжували близько 4000 сестер і 300 братів, а до роботи було заручено понад 100 тисяч волонтерів. Місії працювали у 610 осередках у 123 країнах світу.

У 2003-му Папа Іоанн Павло II проголосив Матір Терезу блаженною. А минулого року Папа Франциск канонізував її як Святу Терезу з Калькутти.

«ЦЕ ПОТРІБНО ТІЛЬКИ ВАМ І БОГОВІ...»

Розповідають, що кожен новий день Мати Тереза починала о 4-й ранку з молитви Франциска

Ассізького: «Господи, дай мені сил Утішати, а не бути втішеним, Розуміти, а не бути сприйнятим, Любити, а не бути любимим... Бо віддаючи, ми отримуємо, прощаючи, дістаємо прощення».

Гімном любові й милосердя є і заповіді Матері Терези, суть яких вона сформулювала так: «Це потрібно тільки вам і Богові...»

1. Так, люди непослідовні, нерозумні й егоїстичні. І все ж люби їх!

2. Якщо ти робиш добро, люди звинувачують тебе в потаємній корисливості і себелюбстві. І все ж твори добро!

3. Якщо тебе супроводжує успіх, ти наживаєш уявних і справжніх ворогів. І все ж добивайся успіху!

4. Добро, зроблене тобою, завтра ж забудуть. І все ж твори добро!

5. Щирість і відкритість зроблять тебе уразливим. І все ж будь щирим і відкритим!

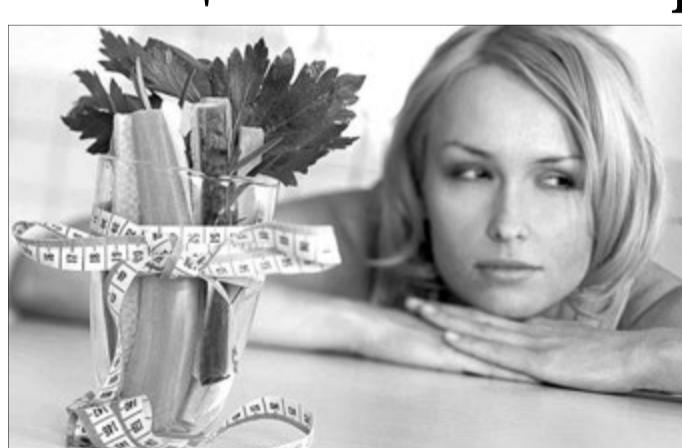
6. Те, що ти будував роками, може зруйнуватися за одну мить. І все ж будуй!

7. Люди потребують допомоги, але вони ж стануть дорікати тобі за неї. І все ж допомагай людям!

8. Віддай світу найкраще, що маєш, і натомість одержиши жорстокий удар. І все ж віддай світу найкраще, що в тебе є!

● ОЖИРІННЮ — STOP!

Схуднути за місяць на 7–10 кг — реально!

До Нового року залишилося трохи більше трьох тижнів. Саме час подумати про те, як скинути кілька зайвих кілограмів, аби сукня-мрія у святкову ніч сиділа на вас ідеально. Як це зробити?

ПРАВИЛА СХУДНЕННЯ ЗА 30 ДНІВ:

1. Ні в якому разі не можна голодувати. Жодна дієта не спрацює, якщо протягом дня ви нічого не їсте, а ввечері поглинаєте добовий раціон.
2. Їжу розділіть на п'ять прийомів. При цьому снідати, обідати, перекушувати, вечеряти (не пізніше, ніж за 4 години до сну) слід в один і той же час.

3. Не переїдаїть.
4. На сніданок можна з'сти кашу, мюслі, хліб з висівками.
5. Заборонено готувати напівфабрикати і вживати фаст-фуд.
6. Кожен день потрібно готувати свіжу їжу.
7. Двічі на тиждень — розшантажувальний день на гречці (ввечері заливаємо 2 столові ложки гречаної крупи кефіром, ставимо в холодильник і протягом

наступного дня з'їдаємо цю суміш).

8. Якісний сон — теж запорука успішного схуднення. Потрібно висипатися, тому що нестача сну неминуче веде до стресу.

9. Не забувайте про рух. Тимчасові зусилля не потрібні. Досить робити прості вправи вдома або більше ходити пішки. 30 хвилін швидкої ходьби спалює велику кількість калорій.

10. Потрібно обов'язково вживати полівітаміни, адже взимку ми не отримуємо з їжі потрібних вітамінів і мінералів. Вітаміни В і С допомагають організму активно спалювати жири, хром регулює рівень цукру в крові.

Джерело: faktv.ictv.ua.

ПРИБЛИЗНЕ МЕНЮ НА ЦЕЙ ЧАС

Сніданок: білкові продукти (яйця, сир, м'ясна або рибна страва) і складні вуглеводи (каша, мюслі, цільнозерновий хліб, фрукт або овоч).

Обід: білкові продукти (м'ясна або рибна страва розміром із вашу долоню), складні вуглеводи (гарнір із гречки, рису, макароні або картоплі) + клітковина (порція салату зі свіжих овочів).

Вечеря: білкові продукти (страва з риби або птиці, порція якої дорівнює розміру вашої долоні без пальців) і клітковина (овочевий гарнір або салат із буряка, моркви).

Друга вечірня: склянка несолодкого кисломолочного продукту.

Цю схему можна підлаштовувати під ваш спосіб життя, основні прийоми їжі розбивають перекусами фруктами або кефіром. І не забувайте пити достатню кількість води.

● НЕЙМОВІРНЕ — ВЖЕ ПОРУЧ

Натиснув на принтер — і з'являється черевички для коханої.

Свій одяг незабаром ми просто... роздруковуватимемо

Американський філософ і кар'єрний тренер Марті Немко про те, яким побачимо світ у найближчому майбутньому

Приймаючи рішення на перспективу, важливо враховувати всі нові тенденції

Робота: у найближчі два — три десятиліття роботи нас ще не замінять

Звісно, дедалі більше завдань стають автоматизованими, але занепокоєння з цього приводу надміро роздуте. Так, рутинні функції, швидше за все, буде автоматизовано. Але більшість професій вимагають участі людини. І таких людей не зможуть замінити роботи. Принаймні в найближчі два — три десятиліття. Хоча головною проблемою для багатьох країн стає те, як зайняти мільйони звільнених людей. Деякі пропонують ввести гарантований базовий дохід, але тоді податки для бізнесу буде значно підвищено. Навряд чи це сприятиме зростанню доброчуття суспільства в цілому.

Здоров'я: до якого лікаря звертатися, підкаже... ваш браслет

З'являється віртуальні медичні карти. Персональні «браслети здоров'я» зможуть контролювати наш стан і радити лікарю, коли з'явилася якесь проблема. Геномна медицина зможе лікувати людей від діабету і депресії більш ефективно.

Автомобілі: більшістю із них керуватимуть автопілоти

Влада хоче, щоб ми нарешті перестали сидіти за

Фабрика одягу буде прямо вдома.

кермом. Політики докладають усі зусиль, аби змусити нас менше їздити і більше ходити. Ця тенденція триватиме. Екологічне мислення стає дедалі звичнішим. Автомобілі майбутнього все менші й менші. Багато з них стануть двомісними та енергоекспективними, наприклад, зможуть їздити на водневому паливі та сонячній енергії. Приблизно за десять років усі вантажівки, автобуси, таксі й потяги керуватимуться за допомогою автопілота.

Будинки: стіни перетворяться на монітори

Мода на невеликі будинки для однієї сім'ї збережеться,

а в мініатюрних квартирах будуть заховані вбудовані в стіну ліжка. Через тренди на віддалену роботу дедалі більше людей проводитимуть час у дома. Це зробить соціальне життя віртуальнішим. Так, у будинках будуть кімнати доповненої реальності, де всі чотири стіни і стеля являтимуть собою РК-екрані. У поєднанні з 3D-голографією це зробить наше навчання та розваги надзвичайно захоплюючими.

Шопінг: обновку можна придбати, не виходячи з дому

Свій одяг ми просто роздруковуватимемо. Незабаром надрукований тривимірний одяг стане масовим. Ви вводите на сайті свої розміри, вибираєте стиль і тканину, а вам надішлють інструкції для роздрукування покупки на 3D-принтері. Тож обновка опиниться у ваших руках за лічені хвилини.

Шлюб: жінки все менше одружуються із чоловіками

Кількість укладених шлюбів продовжить знижуватися. У міру того, як жінки отримують дедалі більше економічної влади, вони все менше відчувають необхідність вступати в шлюб, особливо з чоловіками. Закони про розлучення в більшості штатів США уже зараз досить жорсткі щодо чоловіків. Боротьба жінок за розширення своїх прав і можливостей часто стає причиною антипатії до чоловіків. Тому дедалі менше чоловіків хочуть одружуватися із жінками.

Демографія: гряде епоха кольорових рас

Білі люди не забороняють зливатися в меншості. Масова імміграція і зниження народжуваності прикордонять цей процес. Вплив європеоїдної раси зменшиться. Гряде епоха представників кольорових рас.

Штучний інтелект: «компи» виконуватимуть навіть творчу роботу

Наступне покоління комп'ютерів і роботів буде вчитися на своїх помилках, стаючи дедалі розумнішими. І, можливо, коли-небудь вони замінять навіть тих фахівців, які виконують творчу роботу.

Духовне життя: у тренді — йога та медитація

Більше духовності і менше релігії. Кількість нерелігійних людей зростає. Але ми й надалі потребуємо джерел натхнення. Таким чином, різні духовні практики, наприклад, буддизм і пов'язані з ним йога, бойові мистецтва і медитація, матимуть більшу популярність.

Джерело: «Новое время» і psychologytoday.com

● О ЧАСИ! О ЗВИЧАЇ!

Дівочки-пріпевочки Кремля.

Віра Брежнєва, Світлана Лобода та Настя Каменських — найдорожчі артисти

Такий рейтинг склали на основі розміру гонорарів українських зірок за новорічні корпоративи. При тому суми вказані за 40-хвилинні виступи

Перша позиція у списку дісталася екс-учасниці «ВІА Гри» Вірі Брежнєвій, яка готова співати за 50 тисяч євро. Замовнику також необхідно буде оплатити переліт співачки та всієї її команди з Москви в обидва боки. Це 30 квитків економ-класу та 4 квитки бізнес-класу. Разом із проживанням в Україні це по-тігне ще на 300 тисяч гривень.

«**Перша позиція у списку дісталася екс-учасниці «ВІА Гри» Вірі Брежнєвій, яка готова співати за 50 тисяч євро.**

Аналогічні вимоги виставила й українська виконавиця Світлана Лобода, яка 2 грудня стала «Співачкою року» в Росії — церемонія нагородження відбулася у московському СК «Олімпійський». Відомо, що до кінця року артистки в Україні не буде, а от її участь у корпоративі в січні оцінюється у 50 тисяч євро.

Нелегко домовитися про виступ і з Настєю Каменськими: дует «Потап і Настя» заморожений, а в сольному проекті NK у співачки всього одна пісня. Попри те вона хоче за свою участь у святочних заходах від 40 тисяч євро. Четверте місце в рейтингу посідає народна артистка України Тіна Кароль — від 25 до 30 тисяч євро. Далі йдуть Олег Винник та Макс Барських — 30 тисяч доларів. А от Monatik за гонорар у 30 тисяч доларів обіцяє розважати гостей не 40 хвилин, а цілу годину з танцями і «справжнім шоу». Андрій Данилко в образі Верки Сердючки заспіває свої найкращі хіти за 25 тисяч євро, при цьому з командою із 16 людей.

● НАШІ ЛЮДИ В ГОЛЛІВУДІ

Омріяний «Оскар» актор отримав за роль у фільмі «Легенда Г'ю Гласса».

I Леонардо Ді Капріо — «з Україною в серці»

Один із найзнаменитіших акторів зізнався, що він на чверть — наш земляк, а його бабуся — корінна одеситка

Власта КРИМСЬКА

ОЛЕНА СМИРНОВА НАВЧИЛА ВНУКА БУТИ СИЛЬНИМ

14 «Оскарів», 87 нагород, 48 номінацій, 11 премій Американської академії кіномистецтва, касові збори, які перевищують позначку два мільярди, мільйони переглядів та море пролітів сліз. Це все — про фільм «Титанік», який не залишає нікого байдужим, навіть сьогодні. Леонардо Ді Капріо є безперечною зіркою цієї картини, через яку став справжнім серцеїдом. Його життя — калейдоскоп: численні романі, благодійні акції, захист тварин і допомога нужденним. Своїм успіхам він завдає українській бабусі, яка навчила його бути сильним. Її звали Олена Степанівна Смирнова. Після Жовтневої революції вона разом із батьками виїхала до Німеччини. Там її охрестили іме-

нем Хелен. Вийшла заміж за німця і взяла прізвище Іденберкен. Під час Другої світової війни емігрувати з країни було неможливо. Мама

По дорозі на майданчик я бачив підлітків, які розгортали поли пальта, а там усередині були сотні шприців. Дуже їх боявся. Жив у голлівудському гетто...

Леонардо Ірмелін народилась в 1943 році в бомбосховищі під час авіанападу. Згодом подружжя

все-таки перебралося до США, а назад повернулося лише в 1985-му. 11 листопада 1974 року наро- зуміла дати мені чудову освіту, за- писавши в найкращу школу в мі- сті.

дився Леонардо, Хелен виховувала внука з перших днів. Історія його життя почалась у німецькому містечку Ор-Еркеншвіке, де жила бабуся. Про неї у знаменитості залишилися тільки найкращі спогади.

«Олена Степанівна мала сильний характер. Вона була вкрай вольгою і впертою жінкою. Ніякі труднощі не могли налякати людину, яка пережила в молодості стільки випробувань» — так говорить про свою бабусю відомий актор. Навіть коли Ді Капріо здобув всесвітню славу, він ні на хвилину не забував про рідну людину і залюби проводив з нею час. На жаль, Олена Степанівна у 2008-му залишила цей світ. Їй було 93 роки.

Ім'я для свого сина Ірмелін обрала не випадково. Будучи вагітною, вона любувалась роботою Леонардо да Вінчі у Флоренції в галереї Уффіци, і відчула, як в утрібі штовхаеться її дитина. «Невже у малюка є свій погляд на мистецтво?» — подумала вона. І вирішила: якщо народиться хлопчик, назове його Леонардо.

«СТАНУ АКТОРОМ І ВИБ'ЮСЯ ЗІ ЗЛИДНІВ»

«Ми жили дуже бідно в незатишному районі Лос-Анджелеса, — згадуватиме з часом Лео. — По дорозі на майданчик я бачив підлітків, які розгортали поли пальта, а там усередині були сотні шприців. Дуже їх боявся. Жив у голлівудському гетто... Нашими сусідами були повії і наркомани, але мама

Задовго до того, як його голубі очі і свіtle волосся почали полонити жіночі серця в усьому світі, він був незgrabним підлітком. Майбутню зірку недолюблювали однокласники. А потім відбулась подія, яка назважди змінила життя маленького Леонардо. Його зведеного брата Адама запросили на кастинг для реклами кукурудзяних пластівців. За першим роликом були інші, і скоро в кишені дванадцятирічної дитини лежав чек на п'ятдесят тисяч доларів. Лео був вражений. Із того моменту він вирішив, що стане актором і виб'ється зі злиднів. Спочатку його запам'ятали, як хлопчика із реклами жуйок. Зйомки «Нових пригод Лессі» почались у 1989 році, і завдяки цьому серіалу юнак потрапив на телебачення. Згодом він із матір'ю переїхав у благополучний район Лос-Анджелеса. А після головної ролі у легендарній кіностріці «Титанік» (1997) про нього заговорив увесь світ.

«Я ПЛАКАВ І ВМИРАВ ВІД СТРАХУ»

Про зйомки цього фільму-катастрофи Лео згадує емоційно: «Я сидів на гідралічній платформі, до якої нас із Кейт прив'язували страхувальними ременями. Навколо було двадцять підйомників, повсюди прожектори, а камера націлена просто мені в обличчя. І я думав: «Боже, де я?» Під нами внизу літали люди на канатах, падали каскадери. А нам доводилось читати текст за сценарієм. Це було безумство — я просто вмирав від страху. Не витримував і плакав. Це найтяжчі зйомки в моєму житті. Вони тривали півроку, ми працювали в екстремальних умовах, граючи дуже важкі сцени на воді».

«Титанік» назавжди залишився однією з кращих картин світового кіно. І найбільше тішить те, що в ній ключову роль відіграє людина з українським корінням, яка зуміла підкорити Голлівуд.

А свій особистий «Оскар» Леонардо Ді Капріо отримав за фільм «Легенда Г'ю Гласса» (2016), що розповідає про колоніста, який стає на шлях помсти — проти тих, хто залишив його помирати після сутички з ведмедем. Актор каже, що йшов до цієї мрії все життя. Хоча йому зараз лише 43 роки і не виключено, що нові «Оскари» в нього ще будуть.

Усміхніться!
:)) :)) :))

— Жінки кажуть, що нам, чоловікам, жити легше. Знаїшов дві шкарпетки і вже вдягнувся.

— Ага, нехай вони спочатку спробують знайти дві однакові шкарпетки.
:)) :)) :))

Онук за комп'ютером запитує у діда:

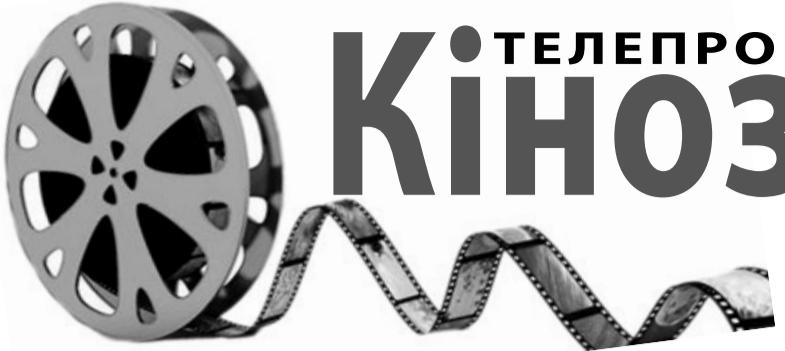
— Діду, а правда, що всі комуністи — чайники?
— Чому ти так вирішив?
— У гімні комуністів «Інтернаціонал» є такі рядки: «Купит наш разум вогненний...»
:)) :)) :))

— Dobryj den', lіkarju. Я до вас.
— Rozdягайтесь!.. Rozdягнулися?
— Tak!
— Odyaгайтесь.
— A jak же...
— Все нормально. Sluh u vas v порядку.

Чемпіонат світу 2018

Жеребкування групового етапу, який стартує 14 червня

ГРУПА А Росія Саудівська Аравія Єгипет Уругвай	ГРУПА В Португалія Іспанія Марокко Іран	ГРУПА С Франція Австралія Перу Данія	ГРУПА D Аргентина Ісландія Хорватія Нігерія
ГРУПА Е Бразилія Швейцарія Коста-Рика Сербія	ГРУПА F Німеччина Мексика Швеція Південна Корея	ГРУПА G Бельгія Панама Туніс Англія	ГРУПА H Польща Сенегал Колумбія Японія

ТЕЛЕПРОГРАМА Кінозал

11 – 17 грудня 2017 року

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ІСТВ,
НОВИЙ КАНАЛ, ТЕТ, 2+2, К-1, ЗІК

● ПРИКОЛ

Коли Порошенко дізнався, що його розіграли, то...

Пранкери (телефонні хулігани) подзвонили до Президента України від імені прем'єра Грузії

Лія ЛІС

Xуліганство буває не тільки вуличне, а й телефонне. У наші дні воно має окрему назву — пранк — і перетворилося мало не на мистецтво. Адже для того, аби людина повірила, що їй дзвонить та чи інша особа, треба підробити голос, інтонації, знайти потрібні слова. Саме такими витівками не перший рік займаються

Хто здав російським хуліганам телефон Петра Олексійовича? Здайте нам!

російські телефонні хулігани Лексус (Олексій Столяров) і Вован (Володимир Кузнєцов). Вони дзвонять до відомих на весь світ людей, перших осіб держав і вводять їх в оману. Жертвами розіграшів двох росіян уже стали генсек НАТО Йенс Столтенберг, білоруський президент Олександр Лукашенко, турецький лідер Реджеп Ердоган, американський сенатор Джон Маккейн, співак Елтон Джон, балерина Анастасія Волочкова, київський мер Віталій Кличко.

А нещодавно на гачок до пранкерів потрапив і Петро Порошенко. Вони й самі здивувалися тому, як швидко глаша Української держави взяв слухавку і, не відчувиши «підстави», сприйняв співрозмовника за прем'єр-міністра Грузії Георгія Квіріашвілі. Як випливає з аудіозапису, пранкер почав розпитувати про затримання Міхеїла Саакашвілі. «Знайшли зв'язки пана Саакашвілі з Курченком і російськими спецслужбами. Вони його фінансували. Зловили

на гарячому». Зараз висуваємо звинувачення. Я дуже засмучений. Він цими ж грошима фінансує акції тут, — пояснив Президент. — Звичайно, буде слідство, суд. Але ми ніяких жорстких заходів до нього не застосовуватимемо».

Петро Порошенко готовий був і далі говорити про Саакашвілі, але після слів Лексуса «він каже, що ти багато п'еш» нарешті збагнув, що має справу з пранкером, і різко обірвав розмову: «Я зрозумів. Пішов ти в дупу!»

ВІВТОРОК, 12 ГРУДНЯ

1+1	19.00, 23.00 Сьогодні
06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»	09.30 Зірковий шлях
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 00.00, 05.20 ТСН: «Телевізійна служба новин»	11.00, 08.15 Реальна містка
09.30, 10.55, 12.20 «Чотири весілля»	13.10, 15.30, 04.45 Агенти справедливості (16+)
12.45 «Міняю хінку»	16.00 Історія одного злочину (16+)
14.20 Т/с «Слуга народу»	18.00 Т/с «Лікар Ковалчук» (12+)
15.25 Т/с «Я знову тебе кохаю» (12+)	19.45 Ток-шоу «Говорить Україна»
17.10 Т/с «Нескінченне кохання» (12+)	21.00 Т/с «Кеті дощу»
20.30 «Секретні матеріали»	21.00 Т/с «Діти 4»
21.00 Т/с «Діагноз»	23.30 Т/с «CSI. Місце злочину»
22.00 «Модель XL»	(16+)
23.45, 00.10 X/ф «Фейкові копи» (18+)	

НОВИЙ КАНАЛ	14.10, 20.00 «Орел і Решка. Ювілейний сезон»
03.00, 02.00 Зона ночі	15.10, 21.00 «Орел і Решка. Навколо світу»
04.40 Абзац	18.00 «Розміши коміка»
06.40, 07.00 М/с «Том і Джеррі шоу»	22.00 «Вірою не Віро»
06.59, 08.19 Kids Time	00.10 Т/с «Доктор Хаус» (16+)
08.20 Т/с «Друзі»	02.40 «Нічне життя»
11.40 Т/с «Відчайдушні домогосподарки» (16+)	
16.00, 21.00 Часники. Нове життя	
17.00 Хто зверху	
19.00 Кохання на виживання	
22.00 Вар'яти	

СТВ	06.00 Мультфіلمи
06.35, 15.25 «Все буде добре!»	08.00, 13.05 «Він, Вона і телевізор»
08.35 «Все буде смачно!»	10.00, 18.15 «Слуга народу»
10.25 «Битва екстрасенсів 13»	12.35, 18.45 «ДжедАй»
12.50 «МастерШеф - 6»	14.10 Т/с «Кеті дощу»
17.30, 22.00 «Вікна-Новини»	16.00 Історія одного злочину (16+)
18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»	18.00 Т/с «Слідчи» (16+)
20.00, 22.45 «МастерШеф - 7»	20.00, 22.45 «МастерШеф - 7»
23.20 «Один за всіх»	23.55 «Один за всіх»

ІНТЕР

06.00 Мультфільм

06.20, 23.00 «Слідство вели... з

Леонідом Каневським»

07.00, 08.00, 09.00, 12.00,

17.40 Новини

07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з

Інтером»

10.00, 12.25, 20.40 Т/с «Той, хто

не спить» (16+)

12.50 «Орел і Решка.

Навколо світу подорож»

13.50 «Життя на межі»

14.50, 03.45 «Речі»

18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу

«Стосується кожного»

20.00, 02.35, 05.15 «Подробиці»

00.50 X/ф «Ти - мені, я - тобі»

05.10 «Рецепти щастя. Нова

історія»

05.50 «Спеція»

06.30 «TOP SHOP»

07.40 «Чи знаєте ви, що...»

08.15 «Три сестри»

09.10 «Красуні»

10.10, 16.10 Т/с «Беверлі-Хілс,

90210»

12.00, 23.00 Т/с «Секс у великому

місті» (16+)

03.35 Т/с «Слідчи» (16+)

ІСТВ	14.10, 20.00 «Орел і Решка. Ювілейний сезон»
05.30, 20.20 Громадянська оборона	15.10, 21.00 «Орел і Решка. Навколо світу»
06.30 Ранок у великому місті	18.00 «Розміши коміка»
08.45 Факти. Ранок	22.00 «Вірою не Віро»
09.15, 19.20 Надзвичайні новини	00.10 Т/с «Доктор Хаус» (16+)
10.10 Більше ніж правда	02.40 «Нічне життя»
11.10, 17.30, 21.25 Т/с «Нюхач»	
12.10, 13.25 X/ф «Васабі» (16+)	
12.45, 15.45 Факти. День	
14.45 Скетч-шоу «На тръх»	
14.55, 16.15 Т/с «Макар і магія»	
18.45, 21.05 Факти. Вечір	
22.30, 02.05 Т/с «Винищувачі.	
Останній бій» (16+)	
23.45 X/ф «Блейд» (16+)	
02.55 Т/с «Морська поліція. Лос- Анджелес» (16+)	
03.35 Т/с «Слідчи» (16+)	

СТБ

06.35, 15.25 «Все буде добре!»

08.35 «Все буде смачно!»

10.25 «Битва екстрасенсів 13»

12.50 «МастерШеф - 6»

17.30, 22.00 «Вікна-Новини»

18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова

історія»

20.00, 22.45 «МастерШеф - 7»

23.20 «Один за всіх»

23.30 Т/с «CSI. Місце злочину»

(16+)

23.30 Т/с «Кістки 4» (16+)

23.15 Т/с «Кістки 3» (16+)

01.05 X/ф «Святій Августин»

(16+)

12.00, 19.00, 04.00 «ДжедАй»

14.10 Т/с «Кеті дощу»

16.00 Історія одного злочину (16+)

18.00 Т/с «Діти 4»

20.00 Т/с «Діти 4»

22.00 Т/с «Біладжик»

24.00 Т/с «Діти 4»

26.00 Т/с «Діти 4»

28.00 Т/с «Діти 4»

</div

ЧЕТВЕР, 14 ГРУДНЯ

1+1	17.30, 22.00 «Вікна-Новини»	18.25, 23.00 Казки У Кіно	21.00 М/ф «Ріо»
06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Снданок з 1+1»	18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»	20.00 Готель «Галіція»	23.00 Х/ф «Хокання на острові»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 00.30, 05.20 ТСН: «Телевізійна служба новин»	20.00, 22.45 «Зважені та щасливі - 7»	21.00 Одного разу під Полтавою	00.30 Х/ф «Хор. Живий концерт»
09.30, 10.45 «Чотири весілля»	00.00 «Один за всіх»	22.00 Т/с «Баффі - винищувачка вампірів» (16+)	
12.20, 13.50 «Міняю хінку»			
15.20 Т/с «Я знову тебе кохаю» (12+)			
17.10 Т/с «Нескінченне кохання» (12+)			
20.30 «Секретні матеріали»			
21.00 Т/с «Діагноз» (16+)			
22.00 «Світ навівірт - 9»			
23.00 «Право на владу 2017»			
00.40 Х/ф «В ритмі беззаконня» (16+)			
ІНТЕР			
06.00 Мультфільм			
06.20, 23.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»			
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини			
07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером»			
10.00, 12.25, 20.40 Т/с «Той, хто не спить» (16+)			
12.50 «Орел і Решка. Навколо світу подорож»			
13.50 «Життя на межі»			
14.50, 03.45 «Речник»			
18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу «Стосується кожного»			
20.00, 02.35, 05.15 «Подробиці»			
00.50 Х/ф «Чаша терпіння»			
УКРАЇНА			
06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною			
07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00, 02.10 Сьогодні			
09.30 Зірковий шлях			
11.00, 03.10 Реальна містика			
13.10, 15.30, 04.45 Агенти справедливості (16+)			
16.00 Історія одного злочину (16+)			
18.00 Т/с «Лікар Ковалчук» (12+)			
19.45 Ток-шоу «Світіть Україна»			
21.00 Т/с «Квіти душі»			
23.30 Т/с «CSI. Місце злочину» (16+)			
СТБ			
06.50, 15.25 «Все буде добре!»			
08.50 «Все буде смачно!»			
09.50 «Битва екстремісів 13»			
12.00 «МастерШеф - 6»			

СУБОТА, 16 ГРУДНЯ

1+1	19.00 «Х-Фактор - 8»	21.00 «Коли ми вдома. Нова історія»	22.30 «Х-Фактор - 8»
06.00, 23.25 «Світське життя»	21.10, 23.25 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»	22.20 «Х-Фактор - 8. Підсумки голосування»	05.50 «Х-Фактор - 8. Підсумки голосування»
06.45 «Гроши»	05.10 «Рецепти щастя. Нова історія»	06.05 ТСН: «Телевізійна служба новин»	06.30 «ТОР SHOP»
08.00 «Снданок. Вихідний»	05.50 «Спеція»	07.00 «Українські сенсації»	07.40 «Чи знаєте ви, що...»
09.45 «Голос. Діти 4»	06.30 «TOP SHOP»	08.00 «Снданок. Вихідний»	08.15 «Мультифільми»
12.00 Т/с «Діагноз» (16+)	07.40 «Чи знаєте ви, що...»	09.00 «Лото-забава»	09.00 «Ух ти show»
16.30, 21.15 «Вечірній квартал 2017»	08.15 «Мультифільми»	09.40 М/ф «Гіндо Дракона»	10.30 М/ф «Гіндо Дракона»
18.30 «Розміши коміка 2017»	10.50 Х/ф «Джек та бобове стебло»	09.50 «Розміши коміка»	12.20 Х/ф «Джек та бобове стебло»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	12.45 «Х/т show»	10.50 «Світ навівірт - 9»	14.15 Х/ф «Траса 60»
20.15 «Українські сенсації»	13.50 «Орел і Решка. Перезавантаження»	11.55 «Світ навівірт - 6»	16.45 «Орел і Решка. Перезавантаження»
00.25 «Модель XL»	16.50 Х/ф «Орел і Решка. Рай та пекло»	13.00 Т/с «Слуга народу»	18.50 «Орел і Решка. Рай та пекло»
02.15 Х/ф «Ми купили зоопарк»	21.10 «Х/т show»	17.10 «Ліга сміху»	00.00 «КВН»
ІНТЕР	13.00 Скетч-шоу «На твою»	19.30, 05.00 «ТСН-Тиждень»	02.40 «Нічне життя»
05.50 Мультфільм	16.50 Х/ф «Маша і ведмідь»	21.00 «Голос. Діти 4»	
06.20 «Лехан на мене»	17.00 «Мультифільми»	23.30 «Вечірній Київ 2017»	
07.55 Х/ф «Сім ніньок»	18.00 Т/с «Балада про бомбера»	01.25 «Аргумент кіно»	
09.20, 03.30 Х/ф «Покровські ворота»	19.00 «Скетч-шоу»	22.55 Х/ф «Примарний гонщик» (16+)	
12.10 Х/ф «Захожани за власним бажанням»	20.00 Х/ф «Маша і ведмідь»	06.00 Мультифільми	
14.00 Х/ф «Альяніст» (16+)	21.10 «Х/т show»	06.00 Х/ф «Будівництво»	
16.00 Х/ф «Гроші для дочки»	22.30 Х/ф «Слапстічні» (16+)	06.30 Х/ф «Кухарка»	
17.45 Концерт «Гаїся Павелі. Україна. Голос. Душа»	00.40 Х/ф «Блейд-2» (16+)	08.00 «Удальний проект»	
20.00, 02.10 «Подробиці»	02.40 Провокатор	09.00 «Готуємо разом»	
20.30 «Час будувати»		10.00 «Орел і Решка. Зірки»	
22.30 «Великий бокс. Денис Берінник - Аллан Валлесник, Олег Малиновський - Девід Берна»		11.00 «Орел і Решка. Перезавантаження»	
02.40 Х/ф «Наречений з того світу»		12.00 «Орел і Решка. Щоденник»	
УКРАЇНА		13.00 «Слуга народу»	
07.00, 15.00, 19.00, 03.10 Сьогодні		14.00 Х/ф «Ух ти show»	
07.15, 05.50 Зірковий шлях		16.35 Х/ф «На межі майданчиків» (16+)	
08.10, 15.20 Т/с «Квіти душі»		18.45 Факти тижня. 100 хвилин	
16.10, 19.40 Т/с «Перехрестя»		20.35 Х/ф «Примарний гонщик» (16+)	
21.00 Х/ф «Будівник для двох»		22.55 Х/ф «Примарний гонщик. 2. Дух помсти» (16+)	
23.00 Т/с «Героятка» (16+)		06.00 Мультифільми	
00.20 Реальна містика		06.00 Х/ф «Будівництво»	
03.50 Т/с «CSI. Місце злочину» (16+)		06.30 Х/ф «Кухарка»	
СТБ		08.00 «Удальний проект»	
06.20 Х/ф «Непоправний брехун, або Казак з хорошим кінцем»		10.00 «Орел і Решка. Зірки»	
08.00 «Караоке на Майдан»		11.00 «Орел і Решка. Перезавантаження»	
09.00 «Все буде смачно!»		12.00 «Орел і Решка. Щоденник»	
10.15 Х/ф «Щастя за угодою»		13.00 Х/ф «Туз» (16+)	
14.10 «Зважені та щасливі - 7»		14.50 «Місце зустрічі»	
17.00 «Хата на тата»		16.20 «Час будувати»	
ІНТЕР		18.20, 19.00 «Слайдер»	
05.50 Мультифільм		20.00 Х/ф «Слайдер»	
06.20 «Лехан на мене»		21.00 «Х/ф «Двоє під дощем»	
07.55 Х/ф «Сім ніньок»		01.05 Х/ф «Двоє під дощем» (16+)	
09.20, 03.30 Х/ф «Покровські ворота»		03.00 «Зімшані единоборства: UFC Fight Night. Роббі Лоупер - Рафаель Дос Анжос»	
12.10 Х/ф «Захожани за власним бажанням»		03.25 Служба новин	
14.00 Х/ф «Альяніст» (16+)		04.00 «Х/ф «Слайдер»	
16.00 Х/ф «Гроші для дочки»		05.00 «Х/ф «Слайдер»	
17.45 Концерт «Гаїся Павелі. Україна. Голос. Душа»		06.00 «Х/ф «Слайдер»	
20.00, 02.10 «Подробиці»		06.30 Х/ф «Кухарка»	
20.30 «Час будувати»		08.00 «Удальний проект»	
22.30 «Великий бокс. Денис Берінник - Аллан Валлесник, Олег Малиновський - Девід Берна»		10.00 «Орел і Решка. Зірки»	
02.40 Х/ф «Наречений з того світу»		11.00 «Орел і Решка. Перезавантаження»	
УКРАЇНА		12.00 «Орел і Решка. Щоденник»	
07.00, 15.00, 19.00, 03.10 Сьогодні		13.00 Х/ф «Туз» (16+)	
07.15, 05.50 Зірковий шлях		14.00 «Х/ф «Слайдер»	
08.10, 15.20 Т/с «Квіти душі»		16.00 «Х/ф «Слайдер»	
16.10, 19.40 Т/с «Перехрестя»		18.00 «Х/ф «Слайдер»	
21.00 Х/ф «Будівник для двох»		20.00 «Х/ф «Слайдер»	
23.00 Т/с «Героятка» (16+)		22.30 Х/ф «Хокання на острові»	
00.20 Реальна містика		00.00 Т/с «Баффі - винищувачка вампірів» (16+)	
03.50 Т/с «CSI. Місце злочину» (16+)		02.00 «Х/ф «Слайдер»	
СТБ		04.00 «Х/ф «Слайдер»	
06.20 Х/ф «Непоправний брехун, або Казак з хорошим кінцем»		06.00 «Х/ф «Слайдер»	
08.00 «Караоке на Майдан»		06.30 Х/ф «Кухарка»	
09.00 «Все буде смачно!»		08.00 «Удальний проект»	
10.15 Х/ф «Щастя за угодою»		10.00 «Х/ф «Слайдер»	
14.10 «Зважені та щасливі - 7»		11.15 Х/ф «Кавказька полонія, або Нові пригоди Шурика»	
17.00 «Хата на тата»		13.00 «Х/ф «Слайдер»	
ІНТЕР		14.00 «Х/ф «Слайдер»	
05.50 Мультифільм		16.00 «Х/ф «Слайдер»	
06.20 «Лехан на мене»		18.00 «Х/ф «Слайдер»	
07.55 Х/ф «Сім ніньок»		20.00 «Х/ф «Слайдер»	
09.20, 03.30 Х/ф «Покровські ворота»		22.30 Х/	

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Які смачні пісні ласощі!

Іноді так хочеться чогось солоденького! Але ж як приготувати кекси чи печиво без яєць, молока та масла? Все можливо! Ці рецепти стануть у пригоді тим, для кого відмовитися від солодощів — справжнє випробування. Смакуйте на здоров'я!

БУЛОЧКИ З КОРИЦЕЮ

Такі пухкі, смачні, дуихмяні... Ніхто не вірить, що ця чудова вілічка — пісна. Приготуйте — і переконайтесь!

Інгредієнти: для тіста — 0,5 скл. цукру, 0,5 скл. олії, 1 скл. води (можна трішки більше), 50 г дріжджів, борошно; начинка — 0,5 скл. цукру, 1 пакетик кориці.

Приготування. Дріжджі замочити в 0,5 склянки теплої води. Закип'ятити 0,5 склянки цукру, 0,5 склянки води і 0,5 склянки олії. Коли схолоне, вилити рідину у просіяне борошно, додати розчинені у воді дріжджі, замісити м'яке тісто, накрити рушничком і залишити на деякий час (40 хвилин — 1 годину), щоб підійшло. Змішати корицю з цукром. Шматки тіста розкачувати (але краще обходитися без качалки — просто розтягати руками) в прямокутні палінички, насипати по всій довжині начинку, загорнути і ретельно защипати краї, далі отриману «ковбаску» згорнути спіралькою. Викласти сформовані булочки на деко, змащене олією, потримати в теплому місці, поки підрухаються, помазати водою або чаєм і випікати в розігріті до 170 градусів духовці до рум'яної скоринки. За бажанням готові булочки можна посыпти цукровою пудрою.

ЦУКЕРКИ ІЗ СУХОФРУКТИВ

Про шкоду солодощів уже переговорено і переслухано аж до оскоші. Але не таких! Ці цукерки не тільки можна, а й треба їсти, аби забезпечити організм вкрай необхідними взимку вітамінами!

Інгредієнти: 70 г фініків, 70 г кураги, 70 г чорносливу, 70 г волоських горіхів, 70 г мигдалю, 2 ст. ложки меду, 1 ч. л. лимонного соку, кокосова стружка для обсипання.

Приготування. Сухофрукти залити теплою водою і потримати до розм'якшення (залежно від сухості ягід 30–60 хвилин), обсушити, видалити з них кісточки. Всі інгредієнти пропустити через м'ясорубку. Додати лимонний сік, мед і добре перемішати. Сформувати з отриманої маси кульки, обвалити кожну в кокосовій стружці. Щоб цукерки із сухофруктів не втратили форму, зберігати їх краще у холодильнику.

ВІВСЯНЕ ПЕЧИВО

Кожна господиня має у своєму записнику декілька рецептів вівсяного печива. Але чом би не спробувати чогось новенького?

Інгредієнти: 2 скл. вівсяних пластівців, 0,5–1 скл. борошна, 2 ст. л. насіння кунжуту (або соняшнику), 1 ч. л. кориці (можна замінити цедрою лимона), 0,5 скл. подрібненого мигдалю (чи будь-яких горіхів), 0,5 скл. сиропу або меду, 3 ст. л. олії, 0,5 скл. подрібнених сухофруктів, дрібка солі.

Приготування. У глибокій місці змішати вівсяні пластівці, борошно, насіння, сухофрукти, горіхи, корицю та сіль, в іншій посудині — сироп (мед) з олією. Далі влити рідкі інгредієнти до сухих і добре вимішати. Ложкою викладати тісто на змащену бляшку, акуратно розрівняти, щоб печиво було завтовшки близько 1 сантиметра. Поставити в розігріті до 160 градусів духовку і випікати при такій температурі 30–35 хвилин. Можна викласти тісто на деко суцільним пластом, а тоді лопаткою чи ножем сформувати печиво, поділивши його на прямокутники чи ромби.

ЛІМОННО-КОКОСОВЕ ПЕЧИВО НА ЯБЛУЧНОМУ СОЦІ

Це пісне печиво із хрумкою посипкою з арахісу та кокосової стружки — просто знахідка в період посту

Інгредієнти: для тіста — 150 г пшеничного борошна, 50 г кукурудзяного борошна, 100 г цукру, 50 г стружки кокосової, цедра одного лимона, 0,5 склянки яблучного соку, 1 ч. л. розпушувача, 40 мл олії; для посипки — кокосова стружка, смажений арахіс, цукровий сироп.

Приготування. Змішати пшеничне й кукурудзяне борошно з розпушувачем, додати цедру, кокосову стружку, цукор, влити яблучний сік та олію і замісити тісто. Розкачати його в пласт, формочками повірізати печиво, викласти на деко, верх змастити цукровим сиропом, посыпти подрібненим смаженим арахісом та кокосовою стружкою. Випікати 15–20 хвилин.

КОЗИНАКИ

Хто не любить похрумтити цією смакотою із чаєм чи кавою? Приготувати їх у домашніх умовах — запроство

Інгредієнти: 100 г волоських горіхів, 100 г арахісу, 100 г соняшникового насіння, 250 г меду, 50 г цукру.

Приготування. Подрібнити горіхи. В каструлі змішати мед із цукром, довести до кипіння і на малому вогні варити 15 хвилин, далі всипати у медовий сироп подрібнені горішки та насіння і добре перемішати. Вилити суміш в емальовану форму, розрівняти. Через 10 хвилин нарізати на порційні шматки і поставити в холодильник. Щоб дістати козинаки, треба посуд із ними кілька хвилин потримати в місці з гарячою водою.

До речі. За бажанням складники можна змінювати: наприклад, додати родзинки, чорнослив, кунжут тощо.

ПІСНІ МАФІНИ З КУРАГОЮ

Пухкі кексики із сухофруктами — ідеальний варіант до ранкової кави. Але ж вони на кефір чи сметані, запечатати ті, хто дотримується посту. Вихід є: замініть молочну кислоту ...яблучною

Інгредієнти: 1 склянка борошна, 1,5 ч. л. розпушувача для тіста, 3 ст. л. цукру, 250 мл яблучного пюре, 1 ч. л. кориці, 4 ст. л. олії, курага та горіхи.

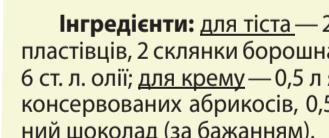
Приготування. Змішати борошно, розпушувач, цукор, корицю і нарізану курагу. В іншій місці злегка збити пюре з олією. Додати яблучну суміш до борошна і перемішати до однорідності. Викласти тісто у змащені олією формочки, заповнюючи їх наполовину, розрівняти мокрою ложкою. Зверху посыпти подрібненими горіхами. Випікати у розігріті до 180 градусів духовці до золотистого кольору (близько 25–30 хвилин). Готовність перевіряти дерев'яною паличкою — вона повинна виходити з тіста сухою. За бажанням готові мафіни можна посыпти цукровою пудрою.

До речі. Якщо в металеві форми для кексів поставити паперові або скористатися силіконовими, то змащувати їх не треба.

МОРКВЯНО-ЯБЛУЧНИЙ ТОРТ

Що там печиво чи кекси, можна поласувати й пісним тортиком: коржі з вівсяніх пластівців та дрібно натертої моркви, а крем — із яблучного пюре та манки. Головне — всі інгредієнти доступні і недорогі

Інгредієнти: для тіста — 2 великі моркви, 2 склянки вівсяніх пластівців, 2 склянки борошна, 1 ст. л. розпушувача, 1 склянка цукру, 6 ст. л. олії; для крему — 0,5 л яблучного пюре, 2–3 ст. л. манки, 120 г консервованих абрикосів, 0,5 склянки мигдалевих пластівців, чорний шоколад (за бажанням).

Приготування. Стерти на дрібну тертку дві чималі моркви, змішати з цукром, олією, тоді додати борошно з розпушувачем і пластівці, ретельно вимісити. Розділити тісто на 6 рівних частин, підсипаючи борошном, розкачувати круглі коржі (діаметром близько 20 сантиметрів). Форму або деко вистелити папером для випічки, викладати почергово коржі і випікати в духовці при 180 градусах близько 15–20 хвилин.

Поки коржі схолонуть, готуємо крем. Додаємо до яблучного пюре манку і варимо на середньому вогні, постійно помішуючи, 5 хвилин, охолоджуємо і збиваємо до пишної консистенції. Готові коржі перемазуємо кремом.

Абрикоси за допомогою блендера перетираємо на пюре, наносимо його на боки та верх торта і обсипаємо мигдалевими пластівцями. Верх торта за бажанням можна залити розтопленим на паровій бані чорним шоколадом.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Спочатку «совєти» полетіли в космос, а потім виготовили... туалетний папір

Хто у нас багато читає і багато знає? Хто-хто — бібліотекарі і поштарі! Такий висновок ми зробили, підбиваючи підсумки 4-го туру нашого конкурсу. За його результатами у протистоянні «Читачі» — «Газетярі» рахунок став 2:2

Але, насамперед, нагадаємо це, як виявилось, каверзне для більшості

Запитання № 4:

Коли його ще не запустили у виробництво, англійці з вищого світу радили читати збірку віршів у дешевій палітурці. І перший офіційний у світі він був схожий на знамениту фігуру з полотна Малевича, але сьогодні такий колір, а ще більше — форма, у нашій країні не користується популярністю, хоч і виглядає ефектно.

Американці для зручності його по-передника навіть «прострілювали», а в Радянському Союзі — розрізали, при цьому в українських селах пастухам радили його сплювати, або хоча б його частинку з прізвищем, щоб не загриміти до Сибіру. А ще, розяснювали, краще думати про всяку політику на однінці в полі біля копиці сіна або грядки з капустою і буряками чи навіть лопухами...

Проте і в ХХІ столітті на Сході багато хто його не сприймає, яким би він тепер витончено-ніжним не був, і бере у праву руку глечик із водою...

Що за предмет заховано у гарбузі?

На жаль, правильну відповідь — «Туалетний папір» — вдалося назвати лише 26 учасникам. Цього було недостатньо, щоб у підсумку перемогти нас. Тому у протистоянні «Читачі» — «Газетя-

рі» рахунок знову став нічійним — 2:2.

Проте переможці серед наших читачів таки є. Шляхом жеребу, який провів директор Волинської дирекції ПАТ «Укрпошта» Іван Шевчук серед учасників, котрі все ж справилися із завданням, по 100 гривень отримають бібліотекарка з Ковеля Алла Іло та поштовий сортувальник луцького відділення № 20 Ніна Кошелюк. А 150 гривень — спеціальний приз за цікаву розповідь — поїде до Надії Ткачик у село Бірки Любешівського району (у попередньому номері ми друкували її вірш).

Розуміння і часливих оголосили, тож час пропонувати

Запитання № 6:

Цей предмет вважають антистресом. Проте це не алкоголь. Тим паче, кажуть, що він допомагає зосередитися, тому рекомендують дорослим його тримати на робочому місці, а учням — на партах. Проте деякі американські фірми і школи вже ці предмети заборонили, адже не побачили ніякого ефекту, навпаки — їх наявність тільки розсіює увагу. Звісно, коли за допомогою цього предмету можна таке виробляти, то які уроки, яка робота!

Хоча ще три роки тому ми, та й майже всі американці, про нього майже нічого не чули.

А цьогоріч він дасть фору будь-якому айфону чи андроїду! Більшість створюють з дерева, міді, титану, пластику, а мільярди іх, напевне, мають навіть із золота. Наша ж бідна країна масово їх отримує, звісно, з Китаю. Хоча в основі його побудови лежить деталь, якою славиться саме Волинь. А журналістам нашої газети він навіть допомагав у редакції грати за столом у «Що? Де? Коли?»

То який предмет знаходиться у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 16 грудня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад, «Відро», «Три яблука»).

Увага: з одного номера можна надсилати лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні у розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну tsikava.gazeta@gmail.com найяскравіше опишe, як шукав правильну відповідь.

До зустрічі!

Цікаві факти

«Прочитаному треба завжди знайти достойне застосування»

● Перший туалетний папір виготовили із шовку у Китаї ще в II столітті нашої ери.

● У древньому Римі в громадських туалетах завжди була палиця з губкою, яка стояла у відкритому соленою водою.

● Ісламські правила говорять, що після справляння треба спочатку витиратися грудками землі чи камінцями, митися водою і вже потім витиратися тканиною. Тому використання туалетного паперу в арабських країнах (та й в Індії) називають жахливою традицією, оскільки вважають, що з його допомогою не можна добитися абсолютної чистоти. Тому й до сьогодні миються за допомогою лівій рукі, яку потім ретельно вимивають...

● В Англії перший туалетний папір продавався не в рулонах, а в квадратних коробках.

● Лорд Честерфілд жартував: «Необхідно завжди носити з собою томик дешевих віршів, щоби, сидячи на горшку, розважати себе, а потім знайти достойне застосування прочитаному».

Виробництво туалетного паперу в Радянському Союзі розпочалося наприкінці 1969 року.

● Промислове виробництво паперу виключно як туалетного було почато в США 1857 року Йо-силем Гайетті — ім'я Гайетті було надруковано на кожному листку. Зараз популярністю користується чорний туалетний папір із Португалії.

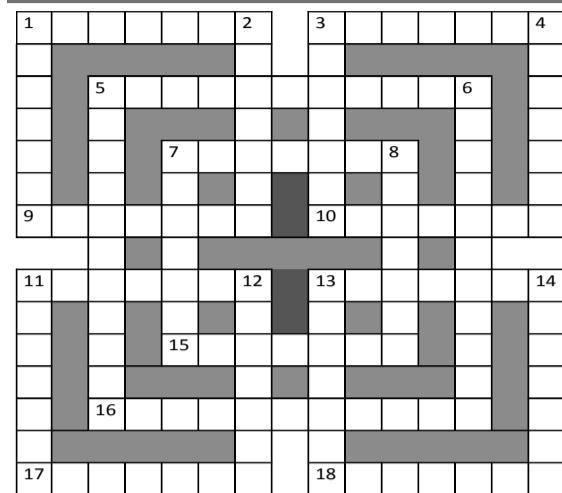
● У XIX столітті американський довідник «Old Farmer's Almanac» мав дірочку в кутку сторінок, що давало змогу підвішувати його в туалеті. Користувач шматка цього видання, звичайно, читав його зміст перед використанням.

● У радянських туалетах папір заміняли газетами (їх розрізали чи розривали на частини) і навіть настінними перекидними календарями. А сільським пастухам радили, щоб на використанні по нужді газеті «Правда» випадково не залишилось прізвище родини, яка її передплачувала, бо за вимазаного Леніна чи Сталіна можна було загриміти до Сибіру. Тому й радили в полі «думати про всяку політику» наодинці біля копиці сіна чи серед лопухів — навіть у всесвітньо відомий Лувер ще якісно дівстві років тому спеціально для цієї потреби доставляли сіно копицями...

● Виробництво туалетного паперу в Радянському Союзі розпочалося наприкінці 1969 року (Юрій Гагарін полетів у космос у 1961!) у місті Сясьстрой Ленінградської області — для цього в Англії були закуплені відповідні машини.

Кросворд

По горизонталі: 1. Походження, виникнення кого-небудь. 3. Орган державного управління, що виконує певні функції. 5. Слово, утворене з перших літерів слів. 7. Паливо для дизелів. 9. Світильник, лампа (поет.) 10. Титульна сторінка. 11. Бутерброд. 13. Сукупність симптомів, що характеризують стан організму. 15. Лабораторна посудина із тугоплавкого скла. 16. Передавання зображення на відстань за допомогою електрозв'язку. 17. Конусоподібний насип відпрацьованої породи. 18. Дочка крітського царя Міноса.

По вертикали: 1. Гра з м'ячом руками. 2. Сільськогосподарська машина для висівання зерна. 3. Геометрична фігура. 4. Дружина чоловікового брата. 5. Титул ігумена монастиря. 6. Прискорений фізичний розвиток. 7. Боець, що влучно стріляє. 8. Назва ряду блоків — із французького означає «згода». 11. Керівний виборний орган. 12. Широка магістраль. 13. Натільна білизна. 14. Загадка, таємниця, що незагненне.

Склад Ярослав РОЙКО.

Відповіді у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 1.12.2017

По горизонталі: 6. Більярд. 8. Рубіж. 9. Каное. 11. Книгознавство. 12. Альфа. 16. Спирт. 18. Брадзот. 19. Ажур. 20. Ерот. 21. Кашпіровський. 22. Саке. 24. Етна. 26. Циркуль. 27. Ришка. 28. Штиль. 29. Трансформатор. 33. Цезар. 34. Верба. 35. Акробат.

По вертикали: 1. Кубик. 2. «Місто». 3. Архів. 4. Конго. 5. «Травіата». 7. Аеростат. 10. Гніздо. 13. Фармацевт. 14. Провідник. 15. Бориспіль. 17. Президент. 22. Стрілець. 23. Окорок. 25. Альманах. 29. Тезка. 30. Сапка. 31. Манат. 32. Рюрик.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.

Підготував
Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

Відповіді
на кросворд
SUDOKU,
опублікований
1 грудня

Відповіді
у наступному номері
«Цікавої газети»

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Я хочу просити: давай ми удвох постаріємо...»

Книга, яка зашкадує почуттями, — «ДО ЕР» (2014) Маріанни Кіяновської (на фото внизу). Літературознавець Юрій Бедрик вважає, що у текстах поетки з Львівщини «природно співіснують божественна любов до близького й вищукана еротичність». Не просто співіснують — переконаєтесь, прочитавши. А горячо! І запалюють інших!

«ЗАКІАПОЮ, ТУГА', ЯК ГЛІБОКА КРИНИЦЯ...»

Закіапою, туга, як глібока криниця. Панна місічна ходить босоніж по воді. Вже утримає чекаю на тебе. Не спиться. Уявляю свій стогін. Любов, як лошиця, — Норовлива, палка, молода. Насолоду За падіння мое, за шовки моого тіла Ти даси мені знову — п'янку прохолоду. Вічне місто мое. Кров вривається в вілли. В канделібрах свічкам догоряється біло — То ціна насолоди.

«СТОЯЛО УДВОХ ПРИТАМОВАНЕ ВРАНІШНЕ СВІТЛО...»

Стояло удвох притамоване вранішне світло. Спілкими б когось, хто б розрізав його по живому... І небо гвіздками, у стіні убитими, квітло,

“Ти вів мене мовчки, щасливу, від краю до краю. Від краю любові — до іншого краю любові.”

Коли ми вертали, себе недопивши, додому. Не знали сусіди... Мовчали далекі трамваї... Сіріо країнебо, порізавши пальці до крові. Ти вів мене мовчки, щасливу, від краю до краю. Від краю любові — до іншого краю любові. А потім квапливі й розгублені тихі обіими Й ожина жаги, майже крадена, сива і синя... Я хочу просити: давай ми удвох постаріємо, давай ми зачнемо — непоспіхом — гарного сина...

«ЛЮБЛЮ ТЕБЕ. МОЖЕ, ЦЕ СПРАВДІ ТАКА ЛЮБОВ?...»

Люблю тебе. Може, це справді така любов? І, може, цей острів — нас — омиває море? Ми — спроба початку світу одною з мов, Якою мовчу до тебе, коли говориш. Не знай мене іншу. Не дай мені в досвід слів. Створи мене знову, якою хотіла б бути. Від погляду мерзнути, мов яблука на землі, Тобою не діткнуті стерплі від болю груди.

Жіночий погляд

«З ЧОГО ВИЙМАЄТЬСЯ СЕРЦЕ? ЗОТЛІЛЕ — ІЗ ТІЛА...»

З чого виймається серце? Зотліле — із тіла. Мертвє — із мене, аж камінь стає молодим. Я тобі жінка, як зірка — прозора і біла, Я тобі крихта із крихт — і сокрихта з усім. Хто тебе любить, як я, — безнадійно і просто?

“Люби мене — джерельну воду пий, і світла не гаси. І цього досить.”

Небо крізь око росте і глибоким стає. Серце — горить. І лишається раптом, як постом, Кров'ю і потом, і медом, і воском, і — е.

«ДУША ДУШЕЮ, А ЖИТТЯ ЖИТЯМ...»

Душа душою, а життя життям. Мені в житті життя було замало. Тебе ж я в серці бачила дитям, Яке іще ніколи не збрехало. Молилася за тебе обіруч, Долоні гріла об слова спаси, Казала: бережи, не май, не муч. Казала: «Бог спасе», а не «спасибі». Біо досвід мій скрупий, як хліб сухий, Блаженний муж, який його попросить. Люби мене — джерельну воду пий, і світла не гаси. І цього досить.

«У ТЕБЕ ГУБИ СВІЖІ, ЯК ЧЕРЕШНІ...»

У тебе губи свіжі, як черешні. Намарилось збирання винограду У надрах сонця. Сущі та прийдешні Акорди смерті у триванні саду — Немов цілунки. Пахнуть млюстю руки. Снуєш мовчання солодко і терпко. Ідемо по схилу радості і муки Крізь прянощі дня — до літеплого смерку. Дерев глуха і шарудка сторожа Мовчить в передчутті грози і страти. Люблю тебе. І прагну, і не можу Тебе у губи хріпко цілувати...

«ЛИШ ДЕРЕВОМ ВСТЕЛЕНЕ ЛОЖЕ. ЗАСНУ З-ПОЗА САДУ...»

Лиш деревом встелене ложе. Засну з-поза саду — Собака, що тілом намацує грубий поріг. І чорна зоря — мов священна остання розрада — Лягає очима на дрібно розстелений сніг Мого божевілля. Чи чуєш? Я прагну забути. Я навіть молитву складаю з щасливим кінцем. А далі я сплю — і жаждою розтерзані груди Жадають цілунки, а чисте, як лезо, лицє — Не те, що мое, тільки те, що пригадане мною, — Незмірний простір моїх катасстроф і утих. Ця гра називається «пристрасть». І стежить за грою Вселенська печаль, що собою покутує сміх.

«НЕ МАЙ МЕНЕ. НЕ МУЧСЯ НАДІ МНОЮ...»

Не май мене. Не мучся наді мною, Світ, як панір, руви і кленучи. Я буду поруч, теплою рукою Твое обличчя гладячи вночі. Уся не вмру, не переїду, не знікну — Тихенсько кану в груди небесам, Щоб ти уранці, відчинивши вікна, Зі мною опинився сам на сам. Зі світла свого, наче з того світу, Тобі всміхнуся сонцем, як дитям. Люблю — тебе приречена любити — І в цім житті, і понад цим життям.

«СКІЛЬКИ ЗОЛОТОЇ БЕЗНАДІЇ...»

Скільки золотої безнадії У жовтневих дещицях роси! Вже не пам'ятаються події — Лиш відлуння, тільки голоси, І рука, яка тобі тремтіла, Аж цигарка вичахла терпка. Два світила — твого й моого тіла — І шорсткі зазубрини листка, Що упав назавжди, на ніколи, На подушку, все іще твою. І лягло в долоні серце голе, Як листок безодні на краю.

● ЗНАЙ НАШИХ!

Пані, а можна з вашої сукні... каву заварити?

Дизайнер із Луцька знає, як додати ще більшого шику епатажній американській співачці Леді Гага

Лія ЛІС

Пригадуєте мексиканський серіал «Жінка з ароматом кави» (2001)? Тепер такі панянки існують у буквальному сенсі — це ті, хто проміряв роботи волинянина Дмитра Пархомчука.

Іого унікальні сукні виготовлені з ретельно відбіраних зерен кави. Найкраще для роботи, як зінається мастер, підходить сорт арабіка.

А до Національного реєстру «Книги рекордів України» увійшла його сукня-максі, на створення якої автору знадобилося 26667 зернин. Вага плаття — 4,5 кілограма.

— У такій сукні будь-яка пані опиниться у центрі уваги. Тим паче, що її вбрання залишає шлейф пристрасного кавового аромату, таємництва, спокуси, — усміхається Дмитро Паламарчук і додає:

— Гадаю, епатажна співачка Леді Гага, яка одягає плаття з бекону, у кавові сукні викинула б не менший фурор.

До речі, модницям не треба непокоїтися про аксесуари — в комплект додається й клатч — елегантна сумочка з кавових зерен. Непогано було б, жартують творці сайту Національного Реєстру Рекордів, для всеозброєння десь роздобути ще й кавові черевички...

У руках Дмитра Пархомчука диплом, який засвідчує, що за виготовлення унікальної сукні він потрапив до «Книги рекордів України» 28 червня 2015 року.

Фото з особистого архіву

Дмитра Пархомчука